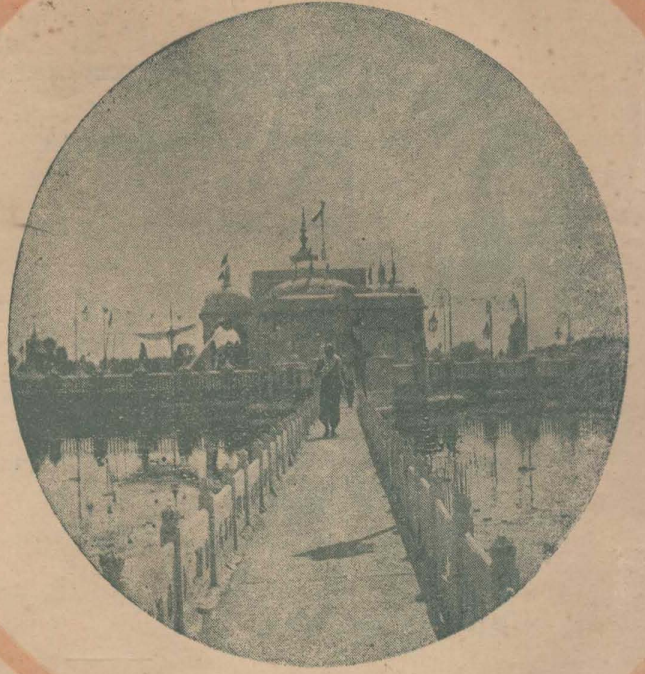

પ્ર.૩૬

પુસ્તક
૩૬

શ્રી જાતમાર્ગે પ્રજાશ

વિકાસ સંસ્થા ૧૯૯૪-૯૫ અને ૧૯૩૮-૩૯

પુસ્તક ૩૬ મું

અંક ૧ લો

સવાજમ રા. ૧૧

પ્રકાશક-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ભાવનગર

વિષય-પરિચય

૧ 'શ્રી જૈન આત્માનંદ' નૂતન વર્ષાભિનંદન	(છોટમ અ. ત્રિવેદી)	૧
૨ વર્ષારંભે માંગલિક પ્રંભુ પ્રાર્થના	(રેવાશંકર વાલજી અધેકા)	૨
૩ નૂતન વર્ષાનું મંગલમય વિધાન	(માસિક કમિટી)	૩
૪ આપણે છીએ ક્યાં ?	(પં. શ્રી સમુદ્રવિજયજી)	૧૦
૫ માનવ જીવનની મહત્ત્વતા	(અચાર્ય શ્રી વિજયકરતુલસીજી)	૧૧
૬ કવિ અને રવિ	(ડૉ. ભગવાનદાસ મનઃસુખલાલ મહેતા)	૧૨
૭ આપણા પૂર્વો	(મોહનલાલ દી. ચોકસી)	૧૬
૮ પાંચ સકાર	(અભ્યાસી B. A.)	૧૮
૯ ભજન	(પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજ)	૨૩
૧૦ એક દાર્શનિક તીર્થસ્થાન	(રાજપાળ મ. વડોરા.)	૨૫
૧૧ સદ્ગત ગીર્વાણવિજયજીને નીવાપાંજડી	(રેવાશંકર વાલજી અધેકા)	૨૭
૧૨ પ્રવાહના પ્રશ્નો		૨૯
૧૩ સ્વીકાર અને સમાલોચના		૩૨

ન વા મા ન વં તા સ ભા સ દો

૧ શેઠ કાન્તિલાલ ભગવાનદાસ	લાદક મેમ્બર
૨ શેઠ હરિલાલ દેવચંદભાઈ	વાર્ષિક મેમ્બર
૩ દોશી જુહાલાલ દામોદરદાસ	"
૪ મણીપર અમુભાઈ વૃજલાલ	"
૫ શેઠ ભરિચંદભાઈ દામજી વરસ	"

પરમાત્માના ચરિત્રો.

(ગુજરાતી અ.પામાં) તૈયાર છે.

૧ શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર ૨-૦-૦	૨ શ્રી વિમળનાથ ચરિત્ર ૧-૧૨-૦
૩ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર, બે ભાગમાં ૪-૮-૦	૪ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર ૧-૧૨-૦
૫ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર ૩. ૩-૦-૦	
૬ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (ચૌવીશ જિનેશ્વરના સંક્ષિપ્ત રસપૂર્વક ચરિત્ર) જૈન પાઠશાળા કન્યાશાળામાં પઠનપાઠન મટે ખાસ ઉપયોગી. ૩. ૦-૧૦-૦	

છપાતાં મૂળ ગ્રંથો.

૧ ધર્મામ્યુદય (સંવપતિ ચરિત્ર.)	૨ શ્રી મલયગિરિ વ્યાકરણ.
૩ શ્રી વસુદેવહિંદિ ત્રીજો ભાગ.	૪ પાંચમો છટ્ટો કર્મવ્રત્ય.
૫ શ્રી વૃહત્કલ્પ ભાગ ૪	
શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.	

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોનો આભાર અને નમ્ર સૂચના

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” માસિક આ શ્રાવણ માસથી છત્રીશમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. આ નવા વર્ષના મંગળમય પ્રવેશના સમયે માસિકને વધુ વિકસાવવાની અમારી મંગળમય લાવના આ અંક જોતા પાર પડી છે તેમ આપને લાગશે. માસિકનો ગ્રાહ્ય પ્રદેશ કદ (સાઇઝ), મુખપૃષ્ઠ વગેરે વિશેષ સુંદર બનાવેલ છે. તથા તેની સાહિત્ય સામગ્રી તેટલી જ (સુંદર લેખોવડે) મનનીય પીરસવાનો યત્ન પણ આ અંક જોતાં શરૂ થયેલ છે એમ આપને માલૂમ પડશે. તેથી તેમાં આપ સુત્ર ગ્રાહક મહાશયોનો પણ સહકાર વિશેષ આવકારદાયક થશે. આપને સુવિદિત છે કે આ માસિક કોઇ વ્યાપારી નફો પ્રાપ્ત કરવાની દૃષ્ટિથી ચાલતું નથી, પરંતુ આટલા વર્ષ થયા કેવળ સાહિત્ય સેવાની ઉમદા લાવનાથી તે પાંત્રીશ વર્ષથી પ્રગટ થતું આવે છે અને આજ પર્યંત તેણે એ રીતે સમાજની નિઃસ્વાર્થ સેવા અગવી છે. એટલું જ નહિ પરંતુ દર વર્ષે મોટો ખર્ચ કરી ભેટની પણ વિવિધ સાહિત્યની સુંદર ખુકો આપેલ છે. ઉપરોક્ત સેવાની સિદ્ધિ અર્થે અમે એ આ માસિકને તેની અપાતી ભેટની ખુકો સાથે દરેક રીતે સમૃદ્ધ-સુંદર બનાવવાની જે મંગળ લાવના નવા વર્ષથી શરૂ કરી છે તેમાં પણ નફો કાઢવા કે વ્યાપારી દૃષ્ટિનો વિચાર બિલકુલ નહિ કરતાં વધારે સુંદર પ્રગટ કરતાં તેના અંગે ખર્ચ પણ વધારે થશે તેને જ માત્ર પહેંચી વળવા હાલ છે તેથી વાર્ષિક લવાજમમાં માત્ર ચાર આનાનો જ વધારો કરવાનો છે તો આપે અત્યાર સુધી ગ્રાહક રહી જે કદર કરી છે--ઉત્તેજન આપ્યું છે તેને માટે સર્વ ગ્રાહક અંધુઓનો ઉપકાર માનીએ છીએ અને હવે પછી તે જ રીતે ગ્રાહક રહેવા અને આપની ઓળખાણવાળા, આપના નિવાસસ્થાનમાં રહેતા અન્ય જૈન અંધુઓને નવા ગ્રાહક બનાવી તે રીતે ઉત્તેજન આપવા નમ્ર સૂચના છે.

આપશ્રીએ નીચે મુજબ લવાજમ મનીઓર્ડરથી મોકલી આપવા કૃપા કરવી.

૧-૪-૦ આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૩૫ મું. સં. ૧૯૮૩ ના શ્રાવણથી સં. ૧૯૮૪ ના અશાઠ માસ સુધીનું ચેડલું લવાજમ.

૧-૮-૦ આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૩૬ મું. સં. ૧૯૮૪ ના શ્રાવણથી સં. ૧૯૮૫ ના અશાઠ માસ સુધીનું લવાજમ.

૦-૩ ૦ ભેટની ખુક “મહારાજ ખારવેલ યાને કલિંગનું યુદ્ધ” લેખક રા. સુશીલ કૃત ભેટ મોકલવાના પોસ્ટેજ ચાર્જના

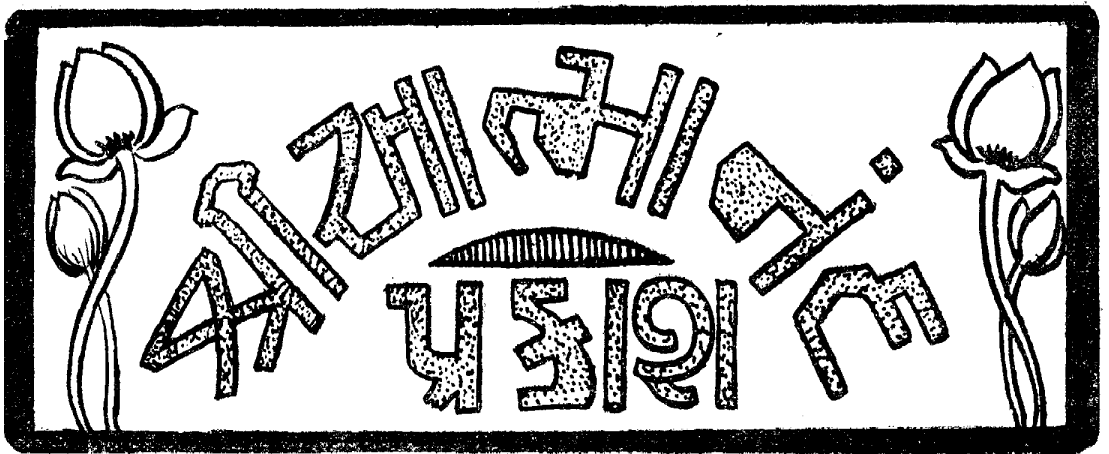
૨-૧૫-૦ ઉપર મુજબ જે રૂપિયા પંદર આના આપના તરફથી મનીઓર્ડરથી મળ્યા બાદ ભેટની ખુક પોસ્ટ દ્વારા મોકલવામાં આવશે. અને આપના તરફથી મનીઓર્ડર કે પત્ર નહીં આવે તો રજીસ્ટર્ડ પોસ્ટેજ ચાર્જના રૂ. ૦-૩-૦ મળી ૩-૨-૦ નું વી. પી. કરવામાં આવશે જે સ્વીકારી આભારી કરશો.

ભેટની ખુક ખરેખર ચિત્તાકર્ષક સાથે મનરંજન કરે તેવી થશે. આ ખુકથી જૈન ઇતિહાસનું એક વધુ પાતું ખુલ્લું થાય છે. આવી ભેટની ખુકનો લાભ લેવા ન ચૂકશો !

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

આનંદ પ્રેસ, ભાવનગર

ભાવનગર

પુસ્તક : ૩૬ મું : આત્મ સં. ૪૩ : વીર સં. ૨૪૬૪ : શ્રાવણ :
 અંક : ૧ લો : આ. શ. સં. ૨ : વિક્રમ સં. ૧૯૮૪ : ઓગસ્ટ :

“ શ્રી જૈન આત્માનંદ ” નૂતન વર્ષાભિનંદન

[રાગ : ગઝલ, તાલ : લાવણી]

શ્રી દેવ મહાવીરની કૃપાથી, દિન શુભ આજ ગણાય છે;
 જૈન માસિક આત્માનંદતણું, વર્ષ શુભ છત્રીશ ગણાય છે.
 આનંદ આજે જ્યાં જુઓ ત્યાં, પ્રિય જૈનમાં દેખાય છે;
 તન મન અને ધનથકી, આનંદ આ ઉજવાય છે.
 માનુષી દેહ આ જગતમાં, ક્ષણ-ભંગુર જે મનાય છે;
 નંદ સિદ્ધાર્થ સ્મરણથી, આ દેહ કૃતાર્થ થાય છે.
 સમા અમારી આજની, શી રમણીય હો! દેખાય છે;
 ચિત્કાર આજે હર્ષનાં, શાં, શાં, સભામાં થાય છે.
 રંજન દિવસ છે આજનો, આનંદ-દહાણ લેવાય છે;
 જિતેશ્વર પ્રભુના સ્મરણથી, નષ્ટ દેહ (!) મોક્ષ પમાય છે.
 વન્દે શિરો સહ જૈન બંધુ, કંઈ પ્રાર્થના કરાય છે;
 હો સુખમય વર્ષ છત્રીશમું, જે આજ આત્માનંદમાં ઉજવાય છે.

* શ્રી જૈન આત્માનંદ સભામાં.

શ્રાવણ શુદ્ધ ૧
 શુરુપ્રભાત : ભાવનગર.

“ છાટમ ” અ. ત્રિવેદી

વૃષારંભે માંગલિક પ્રભુ પ્રાર્થના

દોહરા.

ધ
મો
ર
જ
તિ

જય જય જય મંગળકરણ, હરકંત-હરણ હરેક;
આત્માનંદ સલા વદે, અરજ આજ ધરી દેક. ૧.
જીવન મહારં જશભર્યું, વર્ષ વીત્યાં પાત્રીશ;
શરૂ આજ છત્રીશરૂ, પ્રથમ જયુ જગદીશ. ૨.

હરિગીત છંદ.

જય જય જગત સુખકાર, ભવતારણ પ્રભુ ભગવંત હો,
આજે અમારા હૃદયમાં, દેહાય પ્રભુ અરિહંત છો;
પ્રભુ પ્રજા ચરિત્ર વિચિત્ર પૂર્ણ, પવિત્ર અમ હૃદયે ગમે,
આ વર્ષ હર્ષોત્કર્ષ આપો, બેસતા છત્રીશમે. ૧.

આપો વિજય સર્વત્ર, આત્માનંદ પત્ર પ્રકાશને,
શ્રી જૈનશાસનનો ઉદય હો, પાત્રી વિવિધ વિકાસને;
આહક સદા આહક રહો, વધતા જાઓ અતુકમે,
આ વર્ષ હર્ષોત્કર્ષ આપો, શ્રી પ્રભુ! છત્રીશમે. ૨.

આવક અને શુભ આવિકાઓ, સાધુ ને સાધ્વીજીઓ,
એ અતુર્વિધથી સંધ ધર્માશ્રુત સદા પાઓ-પીઓ;
ગુણવાન આહકને મળો, સદ્બોધ શ્રી જૈનાગમે,
ફરકો વિજયનો વાવટો, આ પત્રનો છત્રીશમે. ૩.

દુર્ગુણ બધાના દૂર કરીને, નૂર નવજી આપજો,
સ્વર્ગસ્થ આત્માનંદજીનાં, રમરણ હૃદયે સ્થાપજો;
ગુણીયલ અમારા આહકને, સુખી કરો પ્રભુ! સૌ સમે,
બહુ રંગ રૂડો જામજો, આ પત્રનો છત્રીશમે. ૪.

સદ્ગર્મની સેવા સજે, અરિહંત દેવ ઉરે ભજે,
માનવજીવન ફરજો બજે, ને તુરંજ સૌ ટેવો તજે;
લાયક લખાણ લેખ એવા, આહકો ઉરમાં ગમે,
જયવંત હો, જશવંત હો, આ પત્ર શુભ છત્રીશમે. ૫.

સ્વર્ગસ્થ આત્માનંદજીના, જીવન જેવી આ સલા,
સજ્જન સુઆહક સાહ્યથી, પ્રગટી રહી પ્રૌઢી પ્રભા;
સલ્યો અને સૌ કાર્યવાહક, લાઘવ મેરખર આ સમે,
પ્રેમે કરે છે પ્રાર્થના, શુભ વર્ષ આ છત્રીશમે. ૬.

દોહરા.

બાહ્યપણ વીતી ગયું, પાત્રી યૌવન આજ;
બહુવિધ બળ રેડ્યા કરો, સલ્યોતણો સમાજ. ૧.
સંપ સન્મતિ સત્કૃતિ, દયા-ધર્મ ઔદાર્ય;
ગુણવંતા આહક લહો, ઉત્તમ ગુણ એ આર્ય. ૨.

આવળ

લેખક:—

શુકલપક્ષ

રેવાશંકર વાલજી બધેકા

નિવૃત્ત એનયુ. ઇન્સ્પેક્ટર અને ધર્મોપદેશક—ભાવનગર.

ર
ક્ષિ
ત:

નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન.

પ્રવેશ.

“ ઉત્પાદવ્યયઘ્નૌઘ્યાત્મકં સત્ ”—એ જૈન દર્શનના સ્વાદ્વાદમય સૂત્રને અનુસારે સૃષ્ટિના ઉત્પાદ, વ્યય અને ધ્રુવમય નિયમોને આધીન “ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ” આજના નૂતન વર્ષના મંગલમય પ્રભાતે છત્રીશમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. વ્યવહારદષ્ટિએ (relative standpoint) છત્રીશ વર્ષો પહેલાંની ઉત્પત્તિ અને ત્યારપછીના વર્ષોનો પર્યાયરૂપે વ્યય થવા છતાં આત્માનંદ પ્રકાશ ધ્રુવપણે અચળ રહેલું છે; નિશ્ચયદષ્ટિએ (absolute standpoint) આત્માની આત્માવસ્થા અને યુવાવસ્થાના ઉત્પાદ, વ્યયો થતાં પ્રૌઢાવસ્થામાં પણ આત્માનંદરૂપ અચળ અમર પ્રકાશ ધ્રુવપણે પ્રત્યેક આત્મામાં રહેલો છે. સૃષ્ટિ પરના પ્રત્યેક પદાર્થો આ નિયમોને આધીન હોવા છતાં મૂળ વસ્તુ તરીકે કાયમ રહે છે. સ્વભાવસિદ્ધ આ નિયમો હોખને અન્યના કર્તૃત્વનું આરોપણ કલ્પવાની જરૂર રહેતી નથી એ જિનસિદ્ધાંત છે. દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવરૂપ રાજનીતિમય જિનાજ્ઞાનો અમ્મલ વગરભયે જડ એતન તમામને કરવો પડે છે; અન્ય પરિભાષામાં કહીએ તો જિનવચનानુસાર દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવરૂપ કાર્ય કારણને આધીન આત્મા અને અન્ય તમામ વસ્તુઓ પ્રવર્તે છે. કારણને અંગે કોઈ પણ નિમિત્તવાળું પ્રેરકબળ (motive power) અવશ્ય હોય છે; તદનુસાર આત્માનંદ પ્રકાશ સ્વગત (intutional) પ્રશ્ન પૂછે છે કે ‘દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવાનુસાર મેં’ ગત વર્ષમાં યથાશક્તિ કર્તવ્ય બજાવ્યું છે કે કેમ ? ઉત્તર ‘હા’ કારમાં મળવાથી અંતરમાં આનંદ અનુભવે છે; કેમ કે જગતમાં પ્રત્યેક મનુષ્ય કે જડ વસ્તુઓને પોતપોતાનું કાર્ય હોય છે જ; તે કર્તવ્યને આધીન થઈ મનુષ્યે નિષ્કામ કર્તવ્ય બજાવ્યે જવું એ માનવ જન્મનો સાર છે. “આત્માનંદ પ્રકાશ” પત્ર જડ હોવા છતાં ક્ષેપોદ્ધારા દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રરૂપ આત્મિક ગુણો વિકસાવનાર હોવાથી કાર્ય કારણની અપેક્ષાએ જિનશ્રુતિની માફક સચેતનવત્ છે; કેમ કે તે જિનાજ્ઞાનું પાલક હોવાનો દાવો કરે છે તેમ જ જિનવચનની પ્રતિભા પાડનારું હોવાથી વાચકોના જડવત્ સુખેલા આત્માને જગાડે છે અને પ્રેરણા આપી ઉન્નત કરે છે. ખુદ શ્રી તીર્થંકર મહારાજ પોતાનું અને શાસ્ત્રોનું કામ પણ પ્રેરણા આપવાનું જ હોય છે. શ્રી તીર્થંકર ભગવાન પણ પોતાના સ્થૂલ હસ્તથી પોતાની પાસેથી ‘મુક્તિ’ કાંઈ આપી શકતા નથી, પરંતુ પ્રાણીઓ જો તેમના જીવનમાંથી તેમ જ વચનમાંથી પ્રેરણા મેળવે તો સ્વતંત્ર રીતે કમોંથી મુક્ત થઈ શકે છે; આ રીતે આત્માનંદ પ્રકાશ ગત વર્ષમાં પોતાના અસ્તિત્વનું કાર્ય યથાશક્તિ બજાવી રાખવાને અંગે ક્ષણભર પ્રશસ્ત ગૌરવ અનુભવી આધ્યાત્મિક આનંદપૂર્વક સંતોષ માને છે.

સંજ્ઞા.

પ્રસ્તુત ડફની સંજ્ઞા જે મહાત્માના પ્રેરણાબળ નીચે આ આત્માનંદ પ્રકાશ સતત ગતિ કરી રહ્યું છે તે પ્રાતઃસ્મરણીય સ્વ. પૂજ્ય શ્રી વિજયાનંદસૂરિજીના આચાર્ય તરીકે ગુણોની સંજ્ઞા સૂચવે છે. શ્રી વીર પ્રભુના હસ્તદીક્ષિત અને ઉપદેશમાલા ગ્રંથના કર્તા શ્રી ધર્મદાસગણિએ આચાર્યના

૪

નૂતન વર્ષનું

મંગલ મય વિધાન.

છત્રીશ ગુણો વર્ણવેલા છે. તેમાંથી છત્રીશ છત્રીશીરૂપે જૈન દર્શનમાં વિસ્તરેલ છે. તે રીતે વિચારતાં જેમના પવિત્ર નામદ્વારા પત્ર તરીકેનું નામ પ્રકટ થયેલું તે તે આત્માનંદ પ્રકાશનું છત્રીશમું વર્ષ નૂતન વર્ષમાં સવિશેષ પ્રેરણાદાયી બનવાની આગાહી સૂચવે છે.

સંસ્મરણો.

ગત વર્ષમાં જૈન સમાજમાં દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રરૂપ આત્મિક અરૂપી ગુણોના પ્રતીકરૂપે સ્થૂલ સત્રો સુંદર પ્રમાણમાં થયાં છે, તેમ જ જૈન સમાજના ઉદ્ધારનું કાર્ય પણ થયું છે તે બધી દરેક જૈન સાત્ત્વિક આનંદ અનુભવશે. તેની સંક્ષિપ્ત નોંધ લેવી અસ્થાને નથી. દર્શન-સત્રના કાર્યમાં ગત વર્ષમાં શ્રી શત્રુઞ્ચ તીર્થનો છ 'રી' પાળતો સંઘ જામનગરનિવાસી શેઠ પોપટલાલ ધારશીભાઈ વિગેરે તરફથી કાઢવામાં આવેલ હતો, જેમાં આચાર્યશ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી, શ્રી સાગરાનંદસૂરિ તથા શ્રી વિજયભોહનસૂરિ મુખ્ય હતા. લગભગ ત્રણ સો સાધુસાધ્વીઓ હતા. આ સંઘ જામનગરથી પ્રયાણ કરી શાસનપ્રભાવના અને સાર્વજનિક ખાતાઓમાં પણ સહવ્યય કરતાં કરતાં તેમ જ રાજ્યો અને અન્ય સંઘો તરફથી અભિનંદનો સ્વીકારતાં સ્વીકારતાં લગભગ બે મહિનાની લાંબી મજલ છતાં નિર્વિઘ્ને શ્રી સિદ્ધક્ષેત્રમાં આવ્યો હતો. ગત વર્ષનું આ દર્શન-શાસન-પ્રભાવનાસત્ર ક્કી શકાય. આ સાથે તેમના તરફથી સિદ્ધક્ષેત્રમાં એક સેનેટરીઅમની પણ શરૂઆત થઈ છે.

શ્રીકંબગિરિ તીર્થના ઉદ્ધારક પૂ. શ્રી વિજયનેમિસૂરિના નેતૃત્વ નીચે ગત વૈશાક શુક્લ ૧૦મીએ અંજનશલાકા તથા પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ નિર્વિઘ્ને પૂર્ણ થયાં હતાં. લગભગ એક હજાર પ્રતિ-માણની અંજનશલાકા તથા પ્રતિષ્ઠા થઈ હતી. આ રીતે દર્શન-તીર્થ-પ્રતિષ્ઠાનું સત્ર ગતવર્ષમાં પૂર્ણ થયું છે.

આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીના પ્રયત્નના પ્રતાપે અંબાલા (પંજાબ)માં જૈન કોલેજની ઉદ્ઘાટન ક્રિયા મહાન સમારોહ સાથે થઈ ચૂકી છે. જૈન સમાજમાં આ પ્રથમ જ સંસ્થા છે. જૈન સમાજ કોલેજ ચલાવી શકે તેવી સ્થિતિમાં છે કે નહિ એ શંકાસ્પદ પ્રશ્ન હતો તે વખતે પંજાબના સંઘે એક અતિ વિકટ કાર્યનું બીકું ઝડપ્યું છે. ખરી રીતે ગુજરાતના જૈનોની જ એ જવાબદારી હતી પરંતુ અંદર અંદરના તીવ્ર મતભેદ અને નજીવા ક્ષેત્રોને અંગે ગુજરાત એ જવાબદારી અદા કરી શક્યું નથી એ ખેદજનક છે. આ કોલેજના આશ્રમે જૈન સંસ્કૃતિ (culture) ને અનુરૂપ બીજા પણ અનેક વૃક્ષ અને વેલાઓ ખીલી નીકળશે એમ કહેવું અસ્થાને નથી. આ. શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ વૃદ્ધાવસ્થા છતાં લાંબો વિહાર કરી અંબાલા જઈ પહોંચ્યા; પંજાબના સંઘે દિવસ ધન્ય માન્યો; અમદાવાદથી શેઠ કસ્તૂરભાઈ લાલભાઈ, મુંબઈથી શેઠ કાંતિલાલ ઇશ્વરદાસ, શેઠ સકરચંદ્ર મોતીલાલ તથા રતિલાલ વાડીલાલ વિગેરે આવેલા ગૃહસ્થો મુખ્ય હતા. માણસોના સમૂહ વચ્ચે કોલેજનું ઉદ્ઘાટન થયું. તે સાથે લાયબ્રેરી અને વ્યાયામશાળા પણ ખોલવામાં આવી. આ સર્વના પ્રેરક આ. શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ છે. કેળવણીની મુખ્યતા એ તેમના જીવનમાં વણાઈ ગયેલું તત્ત્વ છે. જૈન દર્શનને અન્ય દર્શનોના તુલનાત્મક (comparative) સિદ્ધાંતોના અભ્યાસ સાથે જૈન કોલેજ સ્થાપવાનું જે સ્વપ્ન તેઓ વર્ષો થયાં સેવી રહ્યા તેની સસતા તેમના જ મુખ્યપણા નીચે સિદ્ધ થઈ તેને માટે તેમને કેવો હર્ષ થયો હશે તે તેમનું હૃદય જ બાણનું હોય! પ્રસ્તુત કોલેજને વિશેષપણે સ્થાયી કરવા માટે તેમના ઉપદેશનો અમલ પંજાબના સંઘે અને

સમગ્ર જૈન સમાજે જરૂરી ગ્રહણ કરવાનો છે. જ્ઞાન-સત્યનું આ મુખ્ય કાર્ય ગણી શકાય. એ રીતે અનેક રથોએ શ્રાવક શ્રાવિકાક્ષેત્રની ઉન્નતિ માટે ધાર્મિક અને વ્યવહારિક કેળવણીની અનેક સંસ્થા શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના ઉપદેશ અને પ્રયત્નવડે સ્થાપન થઇ છે, જેનો જૈન સમાજ ઉપર અવર્ણનીય ઉપકાર છે.

મુનિશ્રી દર્શનવિજયજી, જ્ઞાનવિજયજી અને ન્યાયવિજયજીની ત્રિપુટી, વાયવ્યપ્રાંત, U. P.ના જીલ્લાઓમાં ધર્મપ્રચારનું કાર્ય અનેક કષ્ટો સહન કરી રહી છે. અનેક અજોનોને જોનો બનાવ્યા છે અને હજી પણ જૈન દર્શનનો સુંદર પ્રચાર કરી અનેક મનુષ્યોને જૈન બનાવે છે. નૂતન જોનોની શ્રદ્ધા ટકી રહે તે માટે તે તે રથોએ નવાં દેરાસરો, લાઇબ્રેરી તથા ઉપાશ્રય વિગેરે ઉપદેશદ્વારા કરાવવાનો પ્રયત્ન ચાલુ છે. એ રીતે જૈનધર્મના પુનરુદ્ધારને માટે તેમને ધન્યવાદ ધટે છે.

કેળવણી અને એકાદીના પ્રશ્નો આજે દરેક કોમોની માથે જૈન કોમને પણ મુંઝવી રહ્યા છે. તેવા પ્રસંગે રાધનપુરમાં જૈન બોર્ડીંગની ઉદ્ઘાટન ક્રિયા લગભગ એ લાખ રૂપિયાની સખાવતથી પોતાના પિતાશ્રીનું મુખ્ય નામ જોડીને શેઠ કાંતિલાલ ધ્રુવરદાસ તરફથી પૂ. શ્રી. વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના મુખ્યપણા નીચે મહાન ઉત્સવના સમારંભપૂર્વક નવાખસાહેબને હાથે કરવામાં આવી હતી. આ ઉમદા સખાવતને માટે નવયુગનાં બળને પીછાણનાર તથા ટૂંકી મુદતમાં લાખો રૂપિયાની કેળવણીમાં સખાવત કરનાર શેઠ શ્રી કાંતિલાલ ધ્રુવરદાસ તેમજ તેઓશ્રીને પ્રેરણા આપનાર તેઓના ધર્મપત્ની શ્રીમતી શંકુતલા બહેનને ધન્યવાદ ધટે છે. આવી ટૂંક મુદતમાં જોનોના ઉદ્ધાર માટે આટલી મોટી સખાવત કરનાર શેઠશ્રી કાંતિલાલભાઈને માટે જૈન સમાજ હર્ષ પામે તે સ્વાભાવિક છે. ગત વર્ષમાં ઉદ્ભવેલું આ બીજું જ્ઞાન-સત્ય છે.

પ્રત્યેક વર્ષે જ્યેષ્ઠ શુદ્ધ ૮મે સ્વ. શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જયંતી આ સભા તરફથી શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર બિજવાય છે, જેમાં પ્રભુની અંગરચના તથા પૂજા ભણાવવા વિગેરેથી દેવ-ગુરુ-ભક્તિ સાથે લઘુ સ્વામીવાત્સલ્ય થાય છે, તે લાભ કાયમને માટે લેવાની લાવના થતાં પૂ. વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજની પ્રેરણાથી શેઠ સકરચંદ્ર મોતીલાલ તરફથી ત્રણ હજારની રકમ સભાને આપવા નક્કી થયેલ છે, જેના બ્યાજમાંથી દરવર્ષે જ્યેષ્ઠ શુદ્ધ ૮ મે દેવગુરુભક્તિ કરવામાં આવશે. આ સભા શેઠ શ્રી મોતીલાલભાઈ મૂળજીભાઈ ને તે ઉદરતા માટે મુઆરકબાદી આપે છે. સ્વર્ગવાસી શેઠ મોતીલાલભાઈ મૂળજી દેવગુરુધર્મના પરમ આરાધક હતા. તેઓએ પોતાના જીવનમાં સાર્વજનિક અને જૈન સમાજની સેવા માટે અનેક ખાતાઓ ખોલી જૈન સમુદાયને રાહત આપી છે. તેઓના પગલે ચાલી તેમના પિતૃભક્ત સુપુત્ર શેઠ સકરચંદ્રભાઈ પણ તેવી જ સખાવતો અત્યારે પણ કરી રહ્યા છે અને દેવગુરુ-ધર્મની ભક્તિ તેઓશ્રીએ પિતાએ આપેલા લક્ષ્મીના વારસાની સાથે લીધી છે અને તે રીતે તેઓ મનુષ્ય જન્મનું સાર્થક કરી રહ્યા છે. શેઠ હેમચંદ્રભાઈ મોતીચંદ્ર જવેરીએ પાટણમાં પૂ. પ્રવર્તક મહારાજ શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજની પ્રેરણાથી એકાવન હજાર આપી જ્ઞાનમંદિરનું મકાન બનાવી આપવા પ્રથમ બહેરાત કરી હતી, તેનો અમલ પૂ. શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીની હાજરીમાં ગતવર્ષમાં થયો છે તે જણી જૈન સમાજને સવિશેષ આનંદ થશે. આ સંસ્થાનું નામ શ્રી આત્મકાંતિ હેમચંદ્રાચાર્ય જૈનજ્ઞાનમંદિર એ રીતે રાખેલ છે. પાટણમાં જૈન તાડપત્ર અને હસ્તલિખિત પ્રતોના પ્રાચીન ભંડારો

૬

નૂતન વર્ષનું

મંગલ મય વિધાન.

છે, જેનું સંરક્ષણ આ જ્ઞાનમંદિરમાં થાય તેવી ગોઠવણ કમીટીના અધારણપૂર્વક થશે. આ નજીકના ભવિષ્યમાં ઉમ્મત્ત થનારું જ્ઞાનસત્ર. પ્રાતઃસ્મરણિય પૂજ્યપાદ પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજે તેઓના સુશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજશ્રીના સુશિષ્ય સાક્ષરવર્ધ મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજના સહકારથી લીંબડી, પાટણ વગેરેના પ્રાચીન જ્ઞાનભંડારોનો ઉદ્ધાર કર્યો છે અને તેને સુરક્ષિત બનાવ્યા છે તેમજ તેનો સર્વ કોષ લાભ લઈ શકે તે માટે તેઓએ રજીસ્ટરે વિગેરે એવી સરળ રીતે બનાવ્યું છે કે પંચમ આરાને માટે જિનગિંથ, જૈન આગમ તીર્થંકર સદૃશ શાસ્ત્રકાર મહારાજે જણાવ્યું છે તે સત્ય છે અને આત્માના મોક્ષ માટે બંને વસ્તુઓ ઉપયોગી છે. એવા જિન આગમનો એ ત્રણે મહાત્માઓએ ધણો જ પરિશ્રમ સેવી જૈન જ્ઞાનભંડારોનો ઉદ્ધાર કર્યો છે તેટલું જ નહિ પરંતુ મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે એ પ્રાચીન હસ્તલિખિત ગ્રંથોમાંથી ભાવિકાળને માટે જૈન દર્શનને ઉપયોગી એવા અપૂર્વ ગ્રંથ અને સાહિત્યનું સંશોધન કરી અનેક ગ્રંથો આ સભા દ્વારા પ્રસિદ્ધ કરાવ્યા છે, તે બંને ભાવિકાળને માટે જૈન સમાજ માટે એક અતિ ઉપયોગી મહત્વની વસ્તુ બની છે, જે નહિ ભૂલી શકાય તેવા જૈન સમાજ ઉપર ઉપકાર છે.

કરાંચી મુકામે સાહિત્ય પરિષદમાં થયેલા ઠરાવાનુસાર શ્રી હૈમસારસ્વત સત્ર સાથે શ્રી હૈમચંદ્રાચાર્યનું નામ સોનેરી સાંકળથી સંયોજાયેલું રહેશે. એક વખતનું પાટણની રાજધાનીનું ગૌરવ કુમારપાળ રાજાની વિશુદ્ધ ધાર્મિકતા અને અન્ય વિશિષ્ટતાઓ તેમજ સરસ્વતી અને લક્ષ્મીના વૈભવના વિરલ સહકારનું ઐતિહાસિક દ્રશ્ય ખડું થાય છે. એ મહાન જ્યોતિર્ધરના પુણ્યસ્મરણમાં સારસ્વત સત્ર જીવવાનું ઠ્યું છે એ એમને માટે સ્થાન પણ સમુચિત જ છે. આ પ્રસંગે ત્યાં ખિરાજતા વયોવૃદ્ધ પ્ર. મહારાજ શ્રી કાંતિવિજયજીનું અનેક સ્થાન હશે કેમ કે તેઓશ્રીએ પાટણના ભંડારમાંથી જૈન ગ્રંથ-સમુદ્ધારનું કાર્ય વર્ષો થયાં કરેલું છે. ગુજરાતની પ્રથમ અસ્થિતા પ્રકટાવનાર શ્રી હૈમચંદ્રાચાર્ય જ છે એમ વર્તમાન ગૃહમંત્રી શ્રી મુન્શીજીએ ઉચ્ચાર્યું છે. તે રીતે શ્રી હૈમચંદ્રાચાર્ય અને કુમારપાળ રાજાનો યોગ કેવી રીતે પાટણમાં જળકર્યો તેનું ઐતિહાસિક નિરૂપણ શ્રી હૈમસારસ્વતસત્રના ઉત્સવ આરંભ પહેલાં ભૂમિકાર્ષે તૈયાર થવું જોઈએ એમ અમારી માન્યતા છે. નજીકમાં થનારું આ બીજું જ્ઞાન-સત્ર.

શ્રી વલ્લભ દીક્ષાદ્ર્ શતાબ્દિ મહોત્સવ અંબાલા જૈન કોલેજના ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે ઉજવવામાં આવ્યો જેમાં પૂ. શ્રી વિજયવલ્લભમૂર્તીધરજી મહારાજનું પચાસ વર્ષનું :સંયમી જીવન અને મુખ્યતાએ તેમની કેળવણી તરફની અભિરુચિ વિગેરેનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું. એ રીતે એમના સંયમી જીવનનો અર્ધ શતાબ્દિ મહોત્સવ ચારિત્ર-સત્રરૂપે ગત વર્ષમાં ઉજવાયો.

પાલીતાણામાં શ્રી સાગરાનંદસૂરિજીના ઉપદેશથી શત્રુંજયની તળાટીમાં 'વર્ધમાન જૈન આગમમંદિર' તૈયાર કરવાની શરૂઆત થઈ ગઈ છે. પીરતાલીશ આગમો લિપિદ્વારા જળવાઈ રહેવાનો તેમાં મુખ્ય ઉદ્દેશ છે. અક્ષરો આરસમાં કોતરાઈને કળાની દૃષ્ટિએ તૈયાર કરવામાં આવશે તો જૈન સમાજને જ્ઞાન તથા કળા-ઉભય-નો સુંદર યોગ મળી શકશે.

આચાર્ય શ્રી વિજયમોહનસૂરિની પ્રેરણાથી જૈન આગમ સાહિત્યમંદિરનું ખાતમુદ્દત્ત પન્નાલાલ બાબુની ધર્મશાળાની બાબુમાં પાલીતાણામાં થઈ ગયું છે. તેમાં તાડપત્ર અને કાગળ ઉપરની હસ્તલિખિત ગ્રંથો, પત્રો અને ચિત્રોનો સંગ્રહ કરવા સાથે જૈન મ્યુઝીઅમનો જૈન સૃષ્ટિમાં

પૂતનવર્ષનું

મંગળમયવિધાન ૭

ઉમેરો થાય તેવી તેઓશ્રીને વિનંતિ કરવી અસ્થાને નથી. શ્રી શત્રુંજય તીર્થમાં જ્ઞાનમંદિર અને જૈન મ્યુઝીયમની આવશ્યકતા હતી અને તેને માટે અમોએ આત્માનંદ પ્રકાશદ્વારા કેટલાક વખતથી શેઠ શ્રી આણંદજી કલ્યાણજીને નમ્ર વિનંતિ કરતા હતા પરંતુ શ્રી વિજયમોહનસૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા શ્રી વિજયપ્રતાપસૂરિ મહારાજ તરફથી થયેલું આ સાહિલ્યમંદિર પણ આવકારદાયી છે, અને આ પરમ પવિત્ર તીર્થની સાથે હોવાથી અને મંદિરો તીર્થની શોભામાં પણ વૃદ્ધિ કરશે એમ અમે માનીએ છીએ.

જૈન સમાજના સરાકજાતિના ઉદ્ધાર માટે હાલમાં ચર્ચાઓ આવે છે. ઉ. શ્રી મંગલવિજયજી તથા અન્ય ગૃહસ્થો આ સરાક જાતિના પુનરુદ્ધારમાં રસ લઈ રહ્યા છે. એ સરાક જાતિનું વર્તન, એમનાં ગોત્રો અને કુલદેવતાઓ અંબેનો ઇતિહાસ તપાસતાં વસ્તુતઃ સરાક એ શ્રાવક શબ્દનો અપભ્રંશ છે. સરાક જાતિ મગધ, બિહાર, અંગાલમાં એક દિવસે જૈન સંઘની જાહેરાતલાલી હતી તેના અવશેષરૂપ છે. આ જાતિના પુનરુદ્ધારનું કાર્ય સ્વં શ્રી વિજયધર્મસૂરિના શિષ્યો કરી રહ્યા છે તે વિશેષ અભિનંદનને પાત્ર છે.

બિહારનાં આપણાં તીર્થો ઉપર હમણાં નવી આકૃત ઊતરે એવા ભણુકારા સંભળાઈ રહ્યા છે. હાલમાં બીહારની સરકારે હિંદુસમાજની ધાર્મિક મીલકતો, મંદિરો વિગેરેની વ્યવસ્થા માટે એક નવો કાયદો તૈયાર કરવાની પ્રવૃત્તિ હાથ ધરી છે. એ કાયદાનું નામ બિહાર ગવર્નમેન્ટ હિંદુ (રલીજઅસ એડાવમેન્ટ લૉ-એવું રાખવામાં આવેલ છે. જે પાયા ઉપર એ કાનૂન રચવામાં આવ્યો છે તે જૈન સમાજને અન્યાય આપે એવી ચિંતા ઊભી થઈ છે. કોન્ફરન્સ તરફથી તેના વિરોધ માટે બિહારના વડાપ્રધાન અને ગવર્નરને તાર કરવામાં આવ્યો છે તેમ જ સમિતિ પણ નીમવામાં આવી છે. આ બાબત પ્રત્યેક શહેરની જૈન સંસ્થાએ ઉપાડી લેવાની જરૂર છે.

જૈન કોન્ફરન્સને આવતા વર્ષમાં ભાવનગરનું આમંત્રણ છે. જૈન કોન્ફરન્સ આજે જોઈએ તેવી સંજ્ઞા નથી. પરિષદોના જલસા થાય અને શ્રીમંતોની સખાવતો જાહેર થાય તો જ ખરી જાગૃતિ ગળાય-એ ભ્રમ હવે ભાંગી ગયો છે. ભાવનગરમાં સક્રિય કાર્ય કરી બતાવવાનું તેમજ જૈન સમાજમાં સંપત્તિ વૃદ્ધિ કરવાનું કાર્ય કોન્ફરન્સના આગેવાનો કરી બતાવશે એવી સૂચના આ પ્રસંગે અસ્થાને નથી જ. કોન્ફરન્સ તરફથી કેલવણીના પ્રચારકાર્ય માટે સમિતિ સક્રિય કાર્ય કરવા નીમાઈ છે તે હર્ષની બાબત છે.

સમગ્ર હિંદુસ્તાનમાં સંક્રાંતિ કાલનાં પ્રચંડ મોજાઓ વહેવા લાગ્યાં છે. મહાત્મા ગાંધીજીના નેતૃત્વ નીચે રાષ્ટ્રીય પ્રધાનમંડળ ધણાં પ્રાંતોમાં સ્થાપિત થયેલું છે અને તેમના હાથમાં ધણું અંશે દેશનું સુકાન છે. દારુના વ્યસનનો લાગ મદ્રાસ અને સુખદ ઇલાકામાં અમલમાં મૂકવામાં આવ્યો છે. રાજકીય દૃષ્ટિએ આર્થિક લાભોનું ઉત્પાદન અને રાષ્ટ્રીય કેળવણીની શરૂઆત વિગેરે અનેક કાર્યો શરૂ થઈ ચૂક્યા છે, અને ફેડરેશન જે લોકશાસનની દૃષ્ટિએ ન હોય તો અસ્વીકાર કરવા ભારતવર્ષ તૈયાર થઈ ગયું છે. ભારતવર્ષ જાગ્યું છે. જૈન સમાજની માત્ર એક જ વ્યક્તિ શ્રી લકુ પ્રધાનમંડળમાં છે તેથી જૈન સમાજ રાજકીય દૃષ્ટિએ કેટલો પછાત છે તે જણાઈ આવે છે. જૈનસમાજમાં વર્ષો થયાં કુસંપે ઘર ઘાલ્યું છે. જૈન કોમનો પણ રાષ્ટ્રમાં સમાવેશ થાય છે, રાષ્ટ્રને પડતાં ફુગોનો અનુભવ તેને પણ કરવો પડે છે; જૈન સમાજ અખંડ અને એકત્ર હોય તો શાસનોદ્ધારનાં અનેક કાર્યો સરલતાથી કરી શકે.

૮

નૂતન વર્ષનું

મંગળ મય વિધાન

ગતવર્ષમાં સન્મિત્ર મુન્ડ શ્રી કપૂરવિજયજી કે જેમનો ચારિત્રપર્ચાય મહાન હતો, વર્ષો સુધી અમારા તેમજ અન્ય પત્રોમાં લેખો લખી તેમ જ અનેક પુસ્તકોનું પ્રકાશન કરાવી જૈન સમાજ ઉપર જેમનો પ્રચંડ ઉપકાર હતો, જેઓ પ્રકૃતિએ શાંત, સરલ અને મિતભાષી હતા, તેમજ શ્રવણ, મનન અને નિદિધ્યાસનમાં જ કાલ વ્યતીત કરતા હતા અને જેઓ સ્વં પૂર્વદ્વિજ્ઞ મહારાજના શિષ્ય હતા તેમનો પ્રાચીન વિભૂતિ તરીકેનો ગત વર્ષમાં અભાવ થયો છે અને એ રીતે જૈન સમાજમાં ભારે ખોટ પડી છે તેમને સ્મરણાંજલિ અર્પીએ છીએ. પૂર્વ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના જન્મજી હાથ સમા મુન્ડ શ્રી ચરણવિજયજી કે જેમના હૃદયમાં સાહિસોદ્ધાર અને જૈન સમાજની ઉન્નતિ માટે સંપૂર્ણ ધગશ હતી અને જેમની ગુરુભક્તિ પણ અનન્ય હતી તેમનો સ્વર્ગવાસ થયો, તેથી એક મુનિરત્નની જૈન સમાજને ખોટ પડી છે. તદુપરાંત મુન્ડ શ્રી સુમતિવિજયજીની, મુન્ડ શ્રી વિજયવલ્લભવિજયજી અને મુન્ડ શ્રી વર્ણવિજયજી વિગેરે ખરેખરા ચારિત્રપાત્ર મુનિનો પણ અભાવ થયો છે. ગૃહસ્થવર્ગમાં આ સભાના જે જે સભાસદો સ્વર્ગવાસી થયા છે તે માટે આ સભા ગતવર્ષનાં સંસ્મરણો માટે ખેદ પ્રદર્શિત કરે છે; તે સાથે શેઠ સારાભાઈ ડાહ્યાભાઈ કે જેઓ જૈન સમાજના કટોકટીના પ્રસંગે કાર્યકર્તા અને શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના અગ્રણી તરીકે હતા તેમનું કરુણ અવસાન વિચિત્ર સંયોગોમાં થયું તેને માટે સવિશેષ દિલગીરી પ્રદર્શિત કરે છે. પ્રસંગોપાત્ત શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના બંધારણને વિશાળ અને સુવ્યવસ્થિત કરવા સૂચના કરીએ છીએ.

લેખદર્શન.

ગત વર્ષમાં ૧૬ પદ્ય લેખો અને ૬૯ ગદ્ય લેખો કુલ ૩૦૬ પાનાંઓમાં આપવામાં આવ્યા છે; તેમાં સ્વીકાર અને સમાલોચનાનાં આઠ લેખો અને વર્તમાન સમાચારના નવ લેખો તેમજ ચર્ચા પત્રના એક લેખનો સમાવેશ થાય છે. પદ્ય લેખોના લેખકો રાજપાળ મગનલાલ વહોરા, આં શ્રી વિજયકંસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ, છાટમ અ. ત્રિવેદી, ભગવાનદાસ મહેતા, રેવાશંકર વાલજી બધેકા વિગેરે છે. ગદ્ય લેખોના લેખકો મુમુક્ષુ મુનિ, સં શ્રી કપૂરવિજયજી છે તેમજ આ. શ્રી વિજય કંસ્તૂરસૂરિજીના લેખો મનનીય અને વિચારણીય છે તેમજ વિદ્વાતાભરેલા છે. મુ. શ્રી ન્યાયવિજયજી, રા. માહનલાલ ચોકસી, રા. રાજપાળ વહોરા, રા. ભગવાનલાલ મહેતા, રા. વિકુલદાસ મૂળચંદ, આત્મવલ્લભ અને અભ્યાસી વિગેરે લેખકો વિચારક, અભ્યાસી હોઈને તેઓના લેખો સમયને અનુસરતા અને મનનીય છે. તદુપરાંત સમ્યગ્જ્ઞાનની કુંચીના બાર લેખો તત્ત્વજ્ઞાનના ગ્રંથોના સુંદર અનુવાદ છે. મૂળ લેખક વિદ્વાન બાપુ શ્રી અંપતરાયજી જૈની ખેરીસ્ટર-એટ-લૉ છે. આ લેખ વિદ્વાતાપૂર્ણ અને પાશ્ચિમાલ્ય વિચારોની તુલનાત્મક દષ્ટિએ (comparative view) લખેલો છે. વર્તમાન સમાચાર વિગેરે લેખો માસિક કમિટી તરફથી આપવામાં આવેલ છે. મુખપૃષ્ઠ ઉપરનો શ્લોક શ્રીમદ્ ઉમાસ્વાતિવાચકકૃત તત્ત્વાર્થના સ્વોપન ભાષ્યમાંથી આપવામાં આવેલો છે; જેમાં માનવ જીવનનું રહસ્ય મુક્તિજ્ઞાનરૂપે સંક્ષિપ્તમાં ધ્વનિત થાય છે. ઉપરોક્ત તમામ લેખો જુદા જુદા વિષયો ઉપર ભિન્ન ભિન્ન દષ્ટિબિંદુઓથી લખાયેલા છે. આ તમામ લેખો સ્વયંસ્ફુરિત (intutional), સંગૃહિત, અનુવાદિત અને સમશ્લોકીરૂપે બોધપ્રદ શૈલીથી પૂર્ણ છે. ભક્તિ, જ્ઞાન, યોગ, સાહિત્ય, નૈતિક મનોબળ (moral mental force), આરોગ્ય, વૈરાગ્ય, પશ્ચાત્તાપ, પુરુષાર્થ, સંસારની અનિયતા, આધ્યાત્મિક બળ (spiritual power) અને જીવનસંસ્કૃતિ વિગેરે આત્માના અનેક ગુણોનો વિકાસ કરનાર છે; જેથી જૂત અને વર્તમાનના વાચકો ઉપરાંત ભવિષ્યના વાચકોની સદાશા ઉપર તેમના આત્માના પારિણામિક ભાવોને સમર્પીએ છીએ. અને નૂતન વર્ષના તમામ લેખક

નૂતન વર્ષનું

મંગલમય વિધાન.

૯

મહાશયોને નવીન લેખસામગ્રી સાથે પ્રેરક થવા વિનંતિ કરીએ છીએ. તેમ જ અન્ય વિદ્વાન વિચારક અને અભ્યાસક પ્રતિભાશાલી લેખકોને ઉત્તમ લેખોદારા જૈનદર્શનની સેવા કરવા સાદર નિમંત્રીએ છીએ.

ભાવના.

પ્રસ્તુત: સભા તરફથી વસુદેવહિંદી જેવા પ્રાચીન કથાનુચોગના પ્રાકૃત અપૂર્વ ગ્રંથના એ વિભાગો પ્રકાશિત થઈ ચૂક્યા છે; ત્રીજો તૈયાર થાય છે. શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામીપ્રણીત બૃહત્કદંપ-સૂત્રનો ચોથો વિભાગ તૈયાર થાય છે. આ મહાન ગ્રંથોનું સંશોધનકાર્ય પૂર્ણ પ્રવર્તકજી શ્રી કાંત-વિજયજી મહારાજના પ્રશિષ્ય વિદ્વાન મુન્ડ શ્રી ચતુરવિજયજી તથા પુણ્યવિજયજીને આભારી છે. તદુપરાંત શ્રી ગુણચંદ્રગણિકૃત પ્રાચીન શ્રી 'મહાવીર ચરિત્ર'નું ભાષાંતર તૈયાર થઈ ગયું છે અને પંચમ તથા ષષ્ઠ કર્મગ્રંથ મૂળ તથા મલયગિરિ વ્યાકરણ, ધર્માબ્યુદય કાવ્ય યાને સંઘપતિ-ચરિત્ર તૈયાર થાય છે. ભાષાંતરોના અન્ય ગ્રંથો પણ ગત વર્ષમાં બહાર પડેલ છે. નૂતન વર્ષમાં અન્ય ઉત્તમ ગ્રંથો વિશેષપણે પ્રકટ કરવાની અભિલાષા આ સમયે વ્યક્ત કરીએ છીએ.

અંતિમ પ્રાર્થના.

જીવન અને મૃત્યુ એ શું છે? ગુર્જરકવિસમ્રાટ સ્વ. નરસિંહરાવના શબ્દોમાં 'મૃત્યુ' એ જીવનસિંધુમાં બુદ્ધિપ્રદ છે. જેમ બુદ્ધિ એ સિંધુ જ છે તેમ મૃત્યુ એ પણ જીવન જ છે; જીવનનું રૂપાંતર છે. પરમાર્થ દૃષ્ટિથી સનાતન જીવનનું સંવેદન થતાં મૃત્યુ એવો પદાર્થ રહેતો જ નથી. આ રીતે જીવન અને મૃત્યુ એક જ સિદ્ધાંતની બે બાજુઓ છે. જૈન પરિભાષામાં આત્મા અમર દ્રવ્ય છે; જીવન અને મૃત્યુ એ પર્યાયો છે. જ્યાંસુધી આત્મા કર્મ સહિત છે ત્યાંસુધી તેને જીવન મૃત્યુની પરંપરાઓ ચાલુ છે. એક વ્યક્તિને ત્યાં એક પુત્ર જન્મ લે છે એ જ પુત્ર પૂર્વજન્મમાં મૃત્યુ-પર્યાયમાંથી પસાર થયેલો હોય છે. આ પરંપરાઓ અટકાવવાની એક કંઈ છે? જીવન એ મર્યાદિત મટી, અખંડ અને અનંત થાય ત્યારે જ મૃત્યુ-પર્યાયનો વિનાશ થાય. વસ્તુસ્થિતિ આમ હોઈ, સંપૂર્ણ મુક્તત્વ, સંપૂર્ણ નિરામયતા, સંપૂર્ણ સુખ, સર્વોત્કૃષ્ટ ઉન્નતિ અને ક્રમિક વિકાસનો અંત (End of evolution) એ જ આત્માનંદનો પ્રકાશ છે. 'તિમિર ગયું ને જ્યોતિ પ્રકાશ્યો' એ કાવ્યનું આવિર્ભૂત સ્વરૂપ છે. આ અવસ્થા એ વાણીનો વિષય નથી. ઊઠો, કર્તવ્યમાર્ગમાં તૈયાર થાઓ, ઉચિત કર્તવ્યમાં પ્રતિદિન અપ્રમાદીપણે સામેલ રહો, અને તમારા પોતાના હાથે જ મુક્ત-સ્વતંત્ર બનો, એ જૈન દર્શનનો પ્રધાન ધ્વનિ છે. આત્મજન્ય જોમ જોમ વધતી જશે તેમ તેમ આત્માના ક્ષયોપશમિક ગુણો-તારા, નક્ષત્ર અને ગ્રહોની પ્રભા સૂર્યતેજમાં લય પામે તેમ-ક્ષાયિકમાં લય (absorption) થતા જશે; પરંતુ આ સિદ્ધ કરવાના નિમિત્તો બળવાન હોવા જોઈએ એ દૃષ્ટિએ પ્રસ્તુત ૩૬ મા વર્ષમાં ૩૬=શ્રી નવપદજીના અધિષ્ઠાયક દેવ શ્રી વિમળેશ્વર દેવનું સ્મરણ કરી, એ દેવ વાયકોને જીવનમાં રસપૂર્તિ કરી સમસ્ત જીવનની પરમાત્મા સાથે અભેદ એકતા કરાવવા નવ-ચેતના પ્રકટાવવામાં સહાયબૂત થાય એ મંગલમય પ્રાર્થના સાથે ૩૬ ગુણો યુક્ત સ્વ. ગુરુવર્ધ શ્રી વિજયનાનંદસૂરીશ્વરનું પ્રેરણાળય સવિશેષપણે નૂતન વર્ષમાં મેળવવા ઇચ્છી, ભક્તામરની પાદ-પૂર્તિરૂપ એક વિદ્વાનનો તેમના તરફ ભક્તિરૂપે પ્રેરાયેલો સ્તુતિશ્લોક સાદર કરી વિરમીએ છીએ.

જૈનેન્દ્રવર્ણનસમુદ્રસુધાકરાય, સિદ્ધાંતસારકમલધ્રમરોપમાય ।

અજ્ઞાનસુત્તબનજાગરણાશ્વાય, તુભ્યં નમો જિનમવોદધિશોષણાય ॥ ૐ શાંતિઃ ૩

આ પણે છીએ ક્યાં?

લેખક:-પં. શ્રી સસુ દ્રવિજયજી

આજે જૈન સમાજમાં સર્વત્ર પર્વાધરાજ શ્રી પર્યુષણ પર્વની ચર્ચા ચાલી રહેલી દૃષ્ટિ-ગોચર થઈ રહી છે. આજે દોઢમાસનો ધર છે, આજે મહિનાનો ધર છે, આજે પંદરતું ધર છે, આ વખતે શ્રી પર્યુષણ પર્વ સારી રીતે આરાધ્યું છે. અમુક મહારાજ છે એટલે અમે તો આમ કરશું અને તેમ કરશું.

શ્રી પર્યુષણ આવ્યા અને ગયા. શ્રી પર્યુષણ પર્વની સ્મૃતિરૂપ થોડા દિવસ ચર્ચા ચાલશે કે અમુકે દોઢમાસ કયું, અમુકે માસખમણ, અમુકે પાસખમણ કયું તો અમુકે અઢાઈ કરી.

આ વખતે મહારાજશ્રી

બહુ જ વિદ્વાન હોવાથી શ્રી કલ્પસૂત્ર બહુ જ સરસ સંભળાવ્યું, વ્યાખ્યાનમાં રસ ઘણો જ આવ્યો, ફલાણુએ અમુકની પ્રભાવના કરી તો અમુકે લહાણી કરી. જુઓને, ફલાણુ એ તો ખોલીઓમાં ખૂબ રંગ જમાવ્યો, વધી વધીને ખોલીઓ લીધી. ફલાણુએ પારણું કરાવ્યું. ફલાણુએ કાંઈ ન કયું. ફલાણુએ સાધર્મિક વાત્સલ્ય કયું તો ફલાણુએ મોટા વરઘોડો ચઢાવ્યો. એ ફલાણુ ઉપાશ્રયે ધમાલ થઈ. એ શ્રીફળો ઉછળ્યાં. ફલાણુ મારામારી થઈ-ધમાલ વધી પડી.

પરંતુ સાચી પરિસ્થિતિ તરફ આપણું ધ્યાન નહીં ખેંચાય કે આજે આપણે છીએ ક્યાં? શ્રી પર્યુષણ પર્વ સફળ કેમ થાય? પર્યુષણ પર્વની સફળતા શામાં? આપણે કોણ હતા, આજે શું થઈ ગયા અને ભવિષ્યમાં શું થઈશું?

પર્યુષણ પર્વ એટલે કર્મનિર્જરતાના દિવસો. પર્યુષણ પર્વ એટલે શાંતિથી તપ, જપ, જ્ઞાન, ધ્યાનપૂર્વક સાસ્ત્રશ્રવણ કરી આત્મસંશોધન કરવાના દિવસો. માંજેલા દર્પણ સમાન આત્માને ઉજાગવલ બનાવવાના દિવસો. સીદ્ધતા સાધર્મિક

બંધુઓને ઉત્તત બનાવી ધર્મમાં સ્થિર કરવાના દિવસો. પર્યુષણ એટલે પરસ્પર મેલ કાઢી મેળ કરવાના દિવસો. કષાયોને શોષવાના દિવસો. અપરાધોની માફી માંગવી, માફી આપવાના દિવસો. પર્યુષણ એટલે ચૈત્યપરિપાટી આદિ પાંચ કર્તવ્યોને આરાધવાના દિવસો, પણ આપણે આપણી છાતી ઉપર હાથ મૂકીને શાંતચિત્તે વિચાર કરીશું તો આપણો અંતરાત્મા ધીમે સાદે જવાબ આપશે કે આપણે આ બાબતોથી ઘણા જ દૂર થઈ રહ્યા છીએ. આપણું વડીલો કરતાં આપણામાં ધર્મ, જ્ઞાન, શ્રદ્ધા, ભાવબક્તિ, સંઘશક્તિ આદિ નહીં જેવાં જ છે.

આપણા વડીલો ધાર્મિક કાર્યોમાં, તીર્થોની રક્ષા કરવામાં, સમાજોત્થતિ કરવામાં, સીદ્ધતા સાધર્મિક બંધુઓનો ઉદ્ધાર કરવામાં, દીન-દુઃખી-અનાથોની સહાય કરવામાં ખડે પગે ઊભા રહેતા, રાજદરબારમાં એમની હાક વાગતી.

પૂર્વાચાર્યો, રાજા, મહારાજા, સમ્રાટોને પ્રતિબોધી આપણી પડહ વગડાવતા. હજારો લાખો અજૈનોને જૈનો બનાવી પુનિત જૈન ધર્મનો ઝંડો ફરકાવતા. સારે આજે આપણે આપણી પ્રાચીનતા, પ્રમાણિકતા, શ્રદ્ધાલુતાનો પણ વિશ્વાસ આપવા સમર્થ છીએ? આજે આપણે છીએ ક્યાં એ વિષય વિચારવાને આપણને કુરસદ છે?

પર્યુષણ પર્વ આરાધવાનો અર્થ એ જ છે કે આપણે કર્તવ્યપરાયણ બનીએ. શ્રી પર્યુષણ પર્વ એ ઉર્જુવલ દર્પણ છે. એમાં આપણને આપણી ખામીઓ દેખાશે. આવો, એકત્રિત થાઓ. આપણે આપણી (અમે અમારી) ખામીઓને દૂર કરવા પ્રયત્નશીલ થઈએ. આપણામાં-અમારામાં કંઈ જ્ઞાન, બલ, શક્તિ છે, સમય અનુકૂલ છે, તારું મારું ફગાવી દઈને કેવલ ભગવાન મહાવીર-દેવના ઉપર શ્રદ્ધા રાખીને, એમના વચનો પર વિશ્વાસ કરીને અંકચતા સાધી આપણે છીએ ક્યાં? એનો વિચાર કરીએ અને ફરીથી સંસારમાં પ્રભુ મહાવીરના ધર્મનો વિજય વાવટો ફરકાવીએ. પર્વાધરાજ શ્રી પર્યુષણ પર્વ સફળ કરી આત્મકલ્યાણ સાધીએ.

માનવ જીવનની મહત્વતા

લે. આ આ યં શ્રી

વિજયકસ્તૂરસૂરિજી

માનવ જીવનનો સમય અમૂલ્ય છે. સમયની કિંમત ન જાણવાથી જ મનુષ્યોનો સમય વ્યર્થ ચાલ્યો જાય છે, અને એટલા માટે જ મનુષ્યોના આત્મકલ્યાણમાં વિલંબ થઈ રહ્યો છે. વક્રીલ-બેરીસ્ટરો વિગેરે તો પોતાના સમયને નકામો જવા દેતા નથી, કારણ કે તેઓ કોઈ પણ સલાહ લેવા આવે તો તેની સાથે શ્રી લીધા સિવાય વાતચીત કરતા પણ નથી. તેની પાસેથી મિનિટે મિનિટના પૈસા લઈ લે છે, પણ પૈસાથી મનુષ્ય જીવનની વાસ્તવિક સફળતા થઈ શકતી નથી.

જે માણસો પોતાના અમૂલ્ય સમયને પૈસાને માટે વેચી નાખે છે તેઓ પૈસાથી લવિષ્યમાં થવાવાળા માઠાં પરિણામને સમજી શકતા નથી, અને પૈસો જ એકઠો કરવામાં પોતાનું આખું ય જીવન વેડફી નાખે છે. આવા માણસો માનવ જીવનમાં મેળવેલા પૈસાથી કાંઈક પૌદ્ગલિક સુખો પ્રાપ્ત કરી શકે છે; પરંતુ કલ્યાણના માર્ગથી ભ્રષ્ટ થવાથી આત્માને દુર્ગતિના દુઃખોમાંથી બચાવી શકતા નથી.

ધનવાન માણસોને મરતી વખતે એકદુનું કરેલું ધન છોડી જવું પડે છે જેથી ફરી તેમને કોઈ પણ પ્રકારનો લાભ મળતો નથી. ઉલટું તે ધન તેમને ચિંતા તથા શોક વધારવાવાળું થાય છે. એટલા માટે જેઓ ધન તથા માન માટે પોતાના અમૂલ્ય જીવનને વેચી નાખે છે તેઓ ભલે પોતાને બુદ્ધિમાન સમજે, પણ તેમનામાં બુદ્ધિનો અંશ પણ હોતો નથી. બુદ્ધિમાન તો તેને જ કહી શકાય કે જે જીવનનાં અમૂલ્ય સમયને અમૂલ્ય કાર્યમાં ખર્ચે અને અમૂલ્ય કાર્ય પણ તે જ કહી શકાય કે જેનાથી અમૂલ્ય વસ્તુની પ્રાપ્તિ થાય. આ અમૂલ્ય વસ્તુ વીતરાગભાષિત ધર્મનું આરાધન કરીને આત્મવિકાસ કરી પરમાત્મ સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ કરવી, અર્થાત્ વીતરાગ દશા પ્રાપ્ત કરી મુક્તિ મેળવવી તે છે.

ખેદની વાત છે કે ઘણાખરા માણસો પોતાના અમૂલ્ય સમયને સોગઠાબાજી-માના, સતરંજ આદિ રમતો રમવામાં, સિનેમા-નાટક જોવામાં, સંસારના લોગવિલાસમાં, નિદ્રામાં, આલસમાં અને પ્રમાદમાં વ્યર્થ ખર્ચી નાખે છે. કેટલાક અજ્ઞાની જીવો ચોરી, વ્યભિચાર, અજ્ઞાન તથા માયા-પ્રપંચ આદિ ખોટા કામોમાં વ્યતીત કરીને આ લોક તથા પરલોક બંને લોકથી ભ્રષ્ટ થઈને ઘણા જ દુઃખી થાય છે અને કેટલાક માણસો મધ-માંસાદિ અલભ્ય વસ્તુઓ વાપરવામાં જ જીવન સમાપ્ત કરીને નરકનાં દુઃખો ભોગવે છે. મનુષ્યોને ઉચિત તો એ છે કે પોતાના માનવ જીવનનો પ્રત્યેક સમય

૧૨

માનવ જીવનની

મહત્વતા

પરમાત્મસ્મરણમાં જ વ્યતીત કરવો જોઈએ-એક ક્ષણ પણ વ્યર્થ ન જવા દેવો જોઈએ. પાપ તથા પ્રમાદમાં સમય વ્યતીત કરવો એ અત્યંત અજ્ઞાનતા છે.

વાસ્તવિકમાં મનુષ્યે પૈસાનો જેટલો ઉપયોગ કરી જાણે છે તેટલો ઉપયોગ સમયનો કરી જાણતા નથી. જો પૈસા જેટલું કિંમતી અને ઉપયોગી માનવ જીવનને સમજતા હોય તો એક ક્ષણ પણ પરમાત્માના સ્મરણ વગર ખાલી ન જવા દે.

આપણે દાખલા તરીકે પંદર રૂપિયાના હિસાબે મોટર ભાડે કરીને કોઈ મુસાફરીએ નીકળ્યા હોઈએ અને રસ્તામાં કોઈ સંજોગથી સાથે ખાસ જરૂરી વાત કરવા મોટર ઉભી રાખવી પડે તો તે વખતે આપણે વાતને જલદીથી ટૂંકાણમાં પતાવવા માંગીએ છીએ, વાતોમાં વધુ સમય ગાળવા ઇચ્છતા નથી; કારણ કે તે વખતે આપણું ધ્યાન મોટરના ભાડાના પૈસા પર લાગેલું હોય છે. આ ઉપરથી આપણે જાણી શકીએ છીએ, કે આપણે પૈસાની જેટલી કિંમત અને ઉપયોગિતા સમજ્યા છીએ તેટલી કિંમત અને ઉપયોગિતા માનવ જીવનના સમયની સમજી શક્યા નથી.

જેમ આપણું ધ્યાન મોટરમાં બેઠા પછી મોટર ઉભી રાખી કોઈની સાથે વાત કરતી વખતે પૈસામાં વળગ્યું

શાસિની.

ભેદી નાંખી ગાઠ અંધાર ફર,
રેલાવે જે વિશ્વમાં તેજપૂર;
પેસે ના જ્યાં રશ્મિઓ તે રવિના,
વ્યાપે છે ત્યાં કાવ્યકિર્ણી કવિના. ૧

ક

વિ

અ

ને

જેની પાસે ચંદ્ર ઝાંખો પડે છે,
તારાવૃંદો મોં છુપા થઈ ફરે છે;
તેજોધામ જ્યોત્કેરો નરેશ,
એવો ભાતુ જ્યાં ન પામે પ્રવેશ; ૨

આત્માના તે ગૂઢ ઊંડાણમાંહી,
લોકો કેરા અંતરોમાં ય ક્યાંહી;
સ્વચ્છંદેથી વિહરે છે કવીશ,
ત્યાંથી તેને વારવા કોણુ ઓંકશ ? ૩

નર્કોમાં જ્યાં નિત્ય છે અંધકાર,
સ્વર્ગોમાં જ્યાં રતનપુંજો ઉઠાર;
લોકાથે જ્યાં મુક્ત બિરાજનાર,
ત્યાં ભાતુંનો લેશ છે ના પ્રસાર. ૪

તે તે સ્થાને કલ્પના-અશ્વ પીઠે,
આરાહીને કોઈના વિષુ દીઠે;
ઊંચે ઊંચે વાયુયેગે રસેંદ્ર,
ધૂમે જાણે ગંધધારી ગજેંદ્ર ! ૫

જે અબ્જોને વિકસાવે દિનેશ,
સંકોચાવે ચંદ્ર તેને અશેષ;
હૃત્પક્ષો જે ઉઘડાવે કવીન્દુ,
ના ખીરાયે ભાતુથી તેહ બિન્દુ. ૬

ઉપાસ્વામીજી સૌ જનોને જગાડે,
ના તેઓની ભાવનિદ્રા જગાડે;
કૂંડી મંત્રો ભાવનાના કવીન્દ્ર,
ઉડાડે છે વિશ્વની ભાવનિંદ ૭

માનવ જીવનની

મહત્વતા

૧૩

અંશુમાલી^૪ ઉઘ્ઘ બારી કરાથી,
પાણી શોષે સૌ નહો ને હુદ્દોથી;
વર્ષાવીને કાવ્ય-વર્ષા જનોમાં,
પાણી^૫ પોષે સતકવિ સૌ હુદ્દોમાં. ૮

તે ભાનુ તો ઉબ્બુ રશ્મિ પ્રતાપે,
સૌ લોકોને ખૂબ સંતાપ આપે;
રેલાવીને સતકવિ કાવ્યધારા,
ટાળી નાંખે ચિત્તાપો અકારા. ૯

નક્ષત્રો ને પંક્તિઓ તારકોની,
વર્તે છે જ્યાં શ્રેણી જાણે બડોની!
આકાશી તે નિર્જળા બહુનવીમાં,
એકાકી તો ન્હાય છે તે રવિ ત્યાં. ૧૦

કલ્લોલો જ્યાં ઉલ્લસે કલ્પનાના,
વર્તે વારિ જ્યાં રસોરૂપ નાના;
ઝીલી એવી કાવ્ય-ગંગાનદીમાં,
ઝીલાવે છે અન્યને ચે કવિ 'દ્યાં. ૧૧

માલિની.

ગતિ પશુ રવિની જ્યાં સાવ રૂંધાઈ જાયે,
મતિ ગતિ કવિની ત્યાં ના જરી સુંઝવાયે;
રવિ નહિ કવિ તોલે એમ કોને ન ભાસે ?
કવિ જન મનનંદી^{૧૦} વિશ્વ એવો પ્રકાશે. ૧૨

લગવાનદાસ મન:સુખભાઈ મહેતા.

૧. કિરણો. ૨. આકાશ. ૩. સમર્થ.

૪. સૂર્ય. ૫. ઝરાઓમાંથી. ૬. સત્ત્વ (spirit),
ઓજસ્વિતા. ૭. હુદ્દોમાં. ૮. જલ. ૯.
જ્યાં નાના પ્રકારના રસરૂપ જલ છે. ૧૦.
લોકન મનને આનંદ ઉપજાવનાર.

રહે છે, તેવી જ રીતે સંસારના પ્રત્યેક
કાર્ય કરતી વખતે આપણા અમૂલ્ય
જીવનની પ્રત્યેક ક્ષણ મુખ્યપણે
શ્રદ્ધા અને ભક્તિપૂર્વક પરમાત્મ-
સ્મરણમાં જ વળગી રહેવી જોઈએ.

જીવનની પ્રત્યેક ક્ષણમાં પરમા-
ત્માનું સ્મરણ કરનારનો આત્મા
શીઘ્ર પરમાત્મસ્વરૂપ બની શકે છે.
અને પરમાત્મસ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરવાની
ક્ષણો પરમ અમૂલ્ય ગણાય છે.
જેટલી ક્ષણ આત્મવિકાસ કરવા પૂર્ણ-
વિકાસી પરમાત્માના સ્મરણમાં
વપરાય છે તેટલી જ ક્ષણો માનવ
જીવનમાં ઉત્તમ અને કિંમતી કહી
શકાય છે, માટે મનુષ્યોએ શ્રદ્ધા
તથા પ્રેમપૂર્વક નિરંતર પરમાત્માનું
સ્મરણ કરવાનો અભ્યાસ કરવો
જોઈએ, જેથી કરી માનવ જીવન
સફળ બની શકે. જો કે પ્રેમ
અને શ્રદ્ધાની મંદતાને લઈને
આખા ય માનવ જીવનમાં પરમા-
ત્માનું સ્મરણ કરવા છતાં પરમાત્મ-
સ્વરૂપ ન બની શકાય તો પણ
પરમાત્મસ્વરૂપનું અંતર તો ઓછું
થાય છે-અર્થાત્ પરમાત્માની નજ-
દીક તો થવાય જ છે.

અફસોસની વાત છે કે આપણે
પરમાત્માના સ્મરણની કોઠીયો જેટલી
પણ કિંમત સમજતા નથી. ધારો
કે, એક માણસને વાર્ષિક આવક
પચાસ હજાર રૂપિયાની છે, તો
મહિને લગભગ સવા ચાર હજાર

થયા. રાજના-ચોવીસ કલાકના દોઢસો, એક કલાકના છ, અને એક મિનિટના દસ પૈસા થયા. એક મિનિટમાં ઓછામાં ઓછું સો વખત પરમાત્માનું નામ સ્મરણ થઈ શકે છે તો એક પૈસાના દશ પ્રભુનાં નામ થયાં. કેટલાં સસ્તાં! આટલું સોંઘું પ્રભુનું નામ હોવા છતાં માણસો પૈસો મેળવવા પ્રયત્ન કરે છે, પણ પ્રભુનું નામસ્મરણ કરતાં નથી. તો પછી કોડીયો જેટલી પણ કિંમત પરમાત્માના નામની ક્યાં સમજાય છે? માણસો કહે છે કે અમને પરમાત્મા ઉપર પૂર્ણ શ્રદ્ધા છે. પરમાત્માનું નામ અમૂલ્ય છે તે કેવી રીતે માની શકાય? આ તો પચાસ હજારની આવકવાળાને માટે કહ્યું, પરંતુ એનાથી પણ ઓછી બે હજાર, હજાર કે સોની આવકવાળાં માટે પરમાત્માનાં નામ કેટલાં સસ્તા છે તે વિચાર કરવાથી સ્પષ્ટ જણાઈ આવશે.

કંચન-કામિની, માન-મોટાઈ અને પ્રતિષ્ઠાની આસક્તિમાં ફસાઈને જેઓ પોતાનો અમૂલ્ય સમય વ્યતીત કરે છે તેમનો સમય અને પરિશ્રમ નકામો જાય છે એટલું જ નહીં પણ તેમના આત્માનો અધઃપાત થાય છે. ધનની આસક્તિમાં ફસાયેલો લોભી માણસ અનેક પ્રકારના અનર્થ કરીને ધન કમાય છે, અને ધન કમાયા પછી ધનને હંમેશા કાયમ રાખવા ઘણા જ કલેશ અને પરિશ્રમ કરે છે. આવા ધનાસક્ત માણસને પુન્ય-માર્ગે ધન વાપરતાં ઘણું જ દુઃખ થાય છે. છેવટે મરતી વખતે બધું ય છોડીને જવું પડે છે ત્યારે તો મરણથી પણ વધારે કષ્ટ અનિચ્છાએ ધન છોડતાં થાય છે. આવા ધનના આસક્ત થયેલાને સદ્ગતિ મળી શકતી નથી.

જેવી રીતે ધન કમાવાની તૃષ્ણા ધર્મહીન બનાવી આત્માનો અધઃપાત કરવા-વાળી છે, તેવી જ રીતે સ્ત્રીસંગની ઇચ્છા પણ તેનાથી વધારે આત્માનો અધઃપાત અને અકલ્યાણ કરવાવાળી છે, તો પછી પરસ્ત્રીગમનનું તો કહેવું જ શું? પરસ્ત્રીગમન અત્યંત નિંદનીય અને આત્માને મલિન બનાવી ઘોર નરકમાં લઈ જનારું છે.

સ્વદારાસંતોષી સંસારી માણસ આસક્તિ રહિત થઈને જો સ્વસ્ત્રીનું સેવન કરે તો તે કાંઈક સ્વશ્રેય સાધી શકે ખરો, પણ અત્યંત આસક્તિવાળો ગૃહસ્થ સ્વદાર-સંતોષી હોવા છતાં સ્વશ્રેય સાધી શકતો નથી. આ કાર્ય-મન, વચન અને કાયાથી વિષયત્યાગી બનવું-ઘણું જ કઠણ છે, કારણ કે કેવળ આત્મશ્રેય કરવા સઘળું ય છોડી દઈને વિરક્ત બનેલા ત્યાગી પુરુષોના મનને પણ ઇંદ્રિયો બળાટકારે વિષયો તરફ ઘસડી જાય છે, તો પછી સંસારમાં રહેલા વિષયાસક્ત પામર પ્રાણીયોનું તો કહેવું જ શું?

જેમ મૂર્ખ રોગી જીભના સ્વાદને વશ થઈને કુપચ્ચ કરી મરી જાય છે, તેવી જ રીતે કામી પુરુષ અત્યંત વિષયાસક્ત થઈને સ્ત્રીનું અમર્યાદિત સેવન કરીને પોતાનો નાશ કરી નાંખે છે. વિલાસની બુદ્ધિથી સ્ત્રીનું સેવન કરવાથી કામની તીવ્રતા થાય છે,

અને કામનો વેગ વધવાથી બુદ્ધિનો નાશ થાય છે. કામથી મોહિત થયેલો બુદ્ધિહીન પુરુષ મનમાન્યું વિપરીત આચરણ કરીને પોતાના આ લોક અને પરલોક સંબંધી સર્વ સુખોનો નાશ કરીને આત્માનું અત્યંત અશ્રેય સાધે છે.

શ્રીનું સેવન કરવાથી બળ, વીર્ય, બુદ્ધિ, તેજ, ઉત્સાહ, સ્મૃતિ અને અન્ય સદ્ગુણોનો નાશ થાય છે અને શરીરમાં અનેક પ્રકારના રોગોની વૃદ્ધિ થઈને મનુષ્ય મૃત્યુ પાસે પહોંચી જાય છે. આ લોકના સુખ, કીર્તિ અને ધર્મને ખોઈ નાંખીને માઠી ગતિમાં ચાલ્યા જાય છે એ જ આત્માનું અધઃપતન છે. એટલા જ માટે સાધુપુરુષો કંચન અને કામિનીનો મનોવૃત્તિમાંથી અને બહારથી સર્વથા ત્યાગ કરે છે. વાસ્તવિકમાં તો મનોવૃત્તિમાંથી ત્યાગ થવો તેનું જ નામ ત્યાગ છે. અને આવો વૃત્તિત્યાગ તો મમતા, અભિમાન અને આસક્તિથી રહિત થયેલો મનુષ્ય જ કરી શકે છે.

માન, મોટાઈ અને પ્રતિષ્ઠાની જાળમાં તો સંસાર છોડીને આત્મશ્રેય કરવાવાળા પુરુષો પણ ફસાઈ જાય છે. મોટા બનવાની અને જગતમાં પ્રસિદ્ધ થવાની ઇચ્છા તો આત્મસાધન કરનારાઓને પણ છોડતી નથી. માન, મોટાઈ અને પ્રતિષ્ઠા પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે તો તેમને ઘણું જ અમૃત જેવું મીઠું લાગે છે પણ પરિણામે તે જ માન-સત્કાર તેમનું વિષથી પણ વધારે અનિષ્ટ કરવાવાળા થાય છે, કારણ કે વિષ તો કેવળ દેહનો જ નાશ કરે છે, અને માન-મોટાઈ તેમના આત્માનો સર્વનાશ કરે છે. અજ્ઞાનતાથી કરવામાં આવતી માન-મોટાઈની સ્પૃહા સારા સારા માણસોના ચિત્તને પણ હલાવી નાખે છે, માટે કંચન-કામિની, માન-મોટાઈના મોહમાં ફસાઈ જઈને પોતાના અમૂલ્ય માનવ જીવનને ન શુભાવી આત્મશ્રેય કરવું ભેઈએ.

મનુષ્ય જીવનનો પ્રત્યેક શ્વાસોચ્છવાસ ઘણો જ કિંમતી છે. તેની પ્રશંસા જ થઈ શકતી નથી, કારણ કે પૂર્વજન્મના પ્રબલ પુણ્યથી જ આર્ય દેશ, ઉત્તમ જાતિ, ઉચ્ચ કુળ આદિ સામગ્રી મળી છ જેનો સદુપયોગ કરી માનવી પોતાનું શ્રેય સાધી શકે છે. ચક્રવર્તીની સંપત્તિ આપવા છતાં પણ માનવ જીવન એક ક્ષણ પણ પ્રાપ્ત થઈ શકતું નથી માટે ધનની તૃષ્ણામાં અને જહાત્મક સુખમાં જેઓ પોતાના અમૂલ્ય સમયને ખોઈ નાંખે છે તેમને અંતે અવશ્ય પશ્ચાત્તાપ કરવો પડે છે.

માનવીઓએ મોહરૂપી મંદિરનો નિશો કરેલો હોવાથી ઉત્તમ-મહાપુરુષો વારંવાર ઉપદેશ આપી જગાડે છે છતાં જાગતા નથી, અને અનાદિ કાળથી કરતા આવ્યા તે જ પ્રવૃત્તિઓમાં રાત્રિદિવસ વ્યતીત કરી રહ્યા છે, જેથી કરી આધિ-વ્યાધિ, જન્મ, જરા, મરણના દુઃખોથી છૂટી શકતા નથી, માટે વીતરાગના વચનો ઉપર શ્રદ્ધા રાખી મોહનો નિશો ઉતારીને વીતરાગના માર્ગ ઉપર ચાલે તો અવશ્ય દુઃખોમાંથી છૂટી જઈ શાશ્વત સુખ મેળવે.

પર્વો એટલે પવિત્ર દિવસો, ધર્મ-કરણીનાં દિવસો અથવા તો આનંદના દિનો એવો સામાન્ય પ્રકારે અર્થ થાય છે. વળી અન્ય તીર્થોચ્ચાના પર્વોથી જૈનોના પર્વો કેટલીક બાબતમાં જુદા પડે છે. જૈનધર્મ મુખ્યત્વે આત્મિક શ્રેય તરફ દોરનાર હોવાથી એ ત્યાગપ્રધાન છે એટલે એના પર્વોમાં ત્યાગવૃત્તિ કેળવવાની, ઇચ્છાનો વિરોધ કરવાની અથવા તો આરંભ-સમારંભ એછો કરવાની ભાવના સવિશેષ રમતી નયનપથમાં આવે તેમ છે. વસ્તુતઃ વિચાર કરતાં આમાં સમાયેલ રહસ્ય પણ સહજ ગળે ઉતરે તેમ છે. રોજના કરતાં પર્વદિને આત્મા વધારે ધર્મ સન્મુખ થાય અથવા તો વધારે આત્મનિરીક્ષણ કરી, દોષજનક પ્રવૃત્તિથી વેગળો થાય એ જ ઇષ્ટ છે.

તો જ પર્વ માન્યાની સફળતા છે. સમજીએ માટે પર્વની જુદી અગત્ય ન જ હોય, છતાં બાળ-જીવોને એ માર્ગે સુપ્રમાણમાં આકર્ષી શકાય છે અને જે કાર્ય રોજ ન બની શકતું હોય તે આવે ટાણે મોટા ભાગને માટે શક્ય બની જાય છે. આમ પર્વ-સ્થાપનામાં મહાન ઉદ્દેશ રહ્યો છે.

પર્વોમાંના કોઈ જ્ઞાન-આરાધન અર્થે હોય છે તો કોઈ વળી ચારિત્ર-સુધારણાની પુષ્ટિ કરે છે. અન્ય તપવૃદ્ધિના હેતુભૂત હોય છે; જ્યારે કેટલાક તીર્થકરની

જન્મતિથિરૂપ હોઈ એ દ્વારા તેમના જીવન-વૃત્તની ઝાંખી કરાવનારા હોય છે. વળી ઘણાખરામાં કેવળ એ વેળા ઉપવાસાદિ તપ કરી, સારાચે સમય જ્ઞાનાર્જન, ધર્મ ક્રિયાકરણ અને આત્મચિંતનમાં વ્યતીત કરવાનો હોય છે. કષાય પ્રમુખ દોષોત્તુ નામ એ વેળા સ્વપ્નમાં પણ યાદ કરવાનું નથી તો એનું પ્રત્યક્ષ સેવન તો સંભવે જ શી રીતે? થોડાકમાં તપને સ્થાને જમણુ દેખાય છે, છતાં એમાં સાત્ત્વિક આહાર-ને વિસારવાપણું તો ન જ સંભવી શકે.

વર્ષમાં બે વાર આયંબિલ કરવાના ખરા પ્રસંગો આવે છે જે વેળા એક વાર નિરસઆહાર કરી નવ દિન ધર્મકરણીમાં વ્યતીત કરાય છે. આમ પર્વોની વિવિધતા છે.

વળી પ્રત્યેક માસની બે આઠમ

આ પ પા પર્વો

અને બે ચૌદશ (શુકલ તથા કૃષ્ણ) તથા પૂર્ણિમા અને અમાવાસ્યા તો પર્વણી તરીકે જ ઓળ-

ખાય છે. એ તિથિ દિવસે વ્રતધારી આત્માઓ જરૂર કંઈ ને કંઈ વ્રત-નિયમ ધારે છે-ઉપવાસાદિના પરચખાણુ લે છે. સામાન્ય રીતે આ દિવસો અને આવા બીજા દિવસો તપ આરાધન માટેના છે.

૧. નવું વર્ષ (કા. શુ. ૧) આ દિનનું માહાત્મ્ય જૈનોમાં ઉભય રીતે છે. એક તો પ્રાતઃકાળમાં પ્રભુશ્રી મહાવીરદેવના પ્રથમ ગણધર શ્રી ગૌતમસ્વામીને કેવળ-

જ્ઞાન થયું હતું તે માટે કલ્યાણક દિન તરીકે તેમજ આગળની અમાવાસ્યાની પાછલી રાત્રિમાં ભગવાન મહાવીર મુક્તિ પામ્યા ત્યારથી વીર સંવત્સર પ્રવર્ત્યો તેનો પ્રથમ દિવસ પણ આ હોવાથી અને ખીનું કારણ તો શ્રી વિક્રમ સંવત્સરની શરૂઆત પણ આ દિનથી થતી હોવાથી સુપ્રસિદ્ધ છે. આ આનંદના દિન તરીકે ઉજવાય છે. મનુષ્ય પવિત્ર થઈ દેવદર્શન કરવા સારું સવારમાં વેળાસર નિકળી પડે છે. પરસ્પર જ્યજ્ઞિનેંદ્ર, નમસ્કાર વા સાલ મુખારક કરે છે અને ખાસ કરી શુરે પાસે જઈ શ્રી ગૌતમસ્વામીનો રાસ યા છંદ શ્રવણ કરે છે.

૨. ભાતૃળીજ—ભાવનળીજ (કા. શુ. ૨). શ્રી મહાવીરદેવના કાળધર્મ પામ્યાથી તેમના વડિલબ્રાતા નંદિવર્ધનને શોક થયો હતો જે તેમની ભગિની સુદર્શનાએ આ દિને પોતાને ત્યાં જમવા આમંત્રી મુકાવ્યો ત્યારથી આ પર્વ પ્રવર્ત્યું. આ પણ આનંદ-પ્રમોદનો દિન છે.

૩. સૌભાગ્ય પંચમી યાને જ્ઞાન-પંચમી (કા. શુ. ૫). ખાસ કરી આ દિવસ જ્ઞાન-આરાધના અર્થે પસંદ કરવામાં આવ્યો છે. મુખ્ય હેતુ તો એમાં એ પણ છે કે ચોમાસું પસાર થયું હોવાથી ભંડારોમાં સાચવી રાખેલ પ્રત-પુસ્તકોને સૂર્યના પ્રકાશમાં ગોઠવવા કે જેથી ભેજ હવા આદિ બીડી જાય તેમજ આત્માનો જે મુખ્ય શુભ જ્ઞાન તેની ખીલવણી થાય. એની પૂજા પ્રભાવના કરવાથી જ્ઞાનવરણીય

કર્મ તોડવાની શુભ ભાવના પણ આ પર્વની ઉજવણીમાં સમાયેલી છે. આ દિને દરેક વ્યક્તિએ યથાશક્તિ તપ કરી મતિ આદિ પાંચે જ્ઞાનના આરાધન માટે સારાંચે દિવસ દ્રવ્ય-ભાવ-પૂજન ઉપરાંત કાચો-તર્જા અને નવકારવાળીદ્વારા જાપમાં વ્યતીત કરવાનો છે. ચાલુ સમયે આ દિને દરેકે દરેક ઉપાશ્રયમાં જ્ઞાનના સાધનો ઠવણી-ચંદ્રવાદિની સામગ્રી સહિત ગોઠવવામાં આવે છે. લોકો તે સન્મુખ ધૂપ-દીપ ધરે છે, નૈવેદ્ય-ફળ ઢોકે છે અને અક્ષતે વધાવે છે તેમજ વાસણેપ-પુષ્પવડે તેની પૂજા કરે છે. વળી ખાસ કરી કાગળના ભુંગળા ને ખરાના ટુકડા મૂકે છે. આ પ્રથા અસલની રહેસ્થમય પ્રણાલિકાતું લીસોટારૂપ આચરણમાત્ર છે.

દેશ-કાળ પર લક્ષ દોડાવી આજે જ્ઞાનપૂજનનો વિસ્તાર જુદી રીતે કરવો જોઈએ. છાપવાની શોધ પછી અંધ પ્રગટ કરવામાં ઘણી સરલતા થઈ છે, એટલે હવે માત્ર જ્ઞાનને ભંડારમાં બંધ કરી રાખવાને બદલે પાશ્વિમાત્ય દેશની પદ્ધતિ પ્રમાણે વિશાળ લાયબ્રેરી યાને પુસ્તકાલય તરીકે સુંદર મકાનની પસંદગી કરી સારા કબા-ટોમાં રાખવું ઘટે અને એ મૂકવા લેવા માટે તેમજ સર્વ કોઈ જિજ્ઞાસુ તેનો છૂટથી ને સરળતાથી લાલ લઈ શકે તેવો ઉચિત પ્રબંધ કરવો જોઈએ. જ્ઞાનપંચમી ભલે મુખ્ય પર્વ રહે, બાકી આત્માના પ્રધાન ગુણરૂપ જે જ્ઞાન એની પૂજા-આરાધના સતત થાય એ હેતુથી ઠેર ઠેર

સરસ્વતીના મંદિર ભાષા કરવા જોઈએ. એક પૂજ્ય સૂરિમહારાજના વચન અનુસાર કહીએ તો પ્રત્યેક દેવમંદિર કે જ્યાં વીતરાગની ધ્યાનસ્થ મુદ્રા-વાણી મૂર્તિ ગિરાજતી હોય છે ત્યાં એ જ વીતરાગદેવે દર્શાવેલ આત્મકલ્યાણના માર્ગને સમજવાનાર આગમ-સંગ્રહ અર્થાત પુસ્તક-સંગ્રહ પણ અવશ્યમેવ હોવો જોઈએ. અરિહંતદેવના અનેકાંત માર્ગને સમજવાના સાધનોમાં વર્તમાનકાળે મુખ્યતા 'મૂર્તિ' અને 'આગમ' ની જ છે.

ઉપરનો રસ્તો માત્ર સૂચનરૂપ છે. બાકી વીસમી સદીના વિજ્ઞાનયુગમાં જ્ઞાન-પ્રચારના ઘણા ઘણા સુંદર માર્ગો પ્રચલિત છે કે જેનો લાભ જૈન સમાજ પણ વિના-સંકોચે લઈ શકે છે અને એ દ્વારા શ્રી તીર્થંકર પરમાત્માની અમોઘ વાણી માત્ર હિંદુસ્તાનમાં જ નહિ પણ પાશ્ચિમાત્ય

દેશોમાં અને સારાયે વિશ્વમાં એટલે કે અમેરિકા, ઑસ્ટ્રેલિયા અને આફ્રિકાના ખૂણામાં પણ ફેલાવી શકે છે. એના પાનથી કોટિંગમે જીવો કલ્યાણસાધક બનવા સુલભ છે. વળી સર્વજ્ઞદેવની અનુપમ વાણીને ભિન્નભિન્ન ભાષાઓમાં ઉતારી અતિશય સસ્તી કિંમતે પ્રચાર કરવો ઘટે કે જેથી માત્ર તે વિદ્વાન કે શ્રીમંતોના ઉપયોગનું સાધન ન બની રહેતાં સામાન્ય કક્ષામાં વર્તતા જીવો માટે અને ઓછી કમાણીવાળા લોકો માટે પણ લોગ્ય બને. જ્ઞાની પુરુષોએ સ્વસિદ્ધાંતો સંસ્કૃત જેવી પંડિતલોગ્ય ગિરામાં ન રચતાં પ્રાકૃત જેવી સાદી વાણીમાં સરળતા એનો હેતુ તો એટલો જ કે એનો લાભ બાળજીવો અને મંદ બુદ્ધિવાળા આત્માઓ પણ લઈ શકે. જ્ઞાનપર્વનું સુંદર આરાધન ઉપરોક્ત પંથે ગયા વિના કયાંથી થઈ શકે ?

—અપૂર્ણ

આ ક્ષણિક અને પરિવર્તનશીલ જગતમાં સઘળા પદાર્થો પોતાની જીર્ણતા અને નાશદ્વારા પ્રાણીમાત્રને ચેતાવી રહ્યા છે કે મોહ, મમતા છોડીને પોતાનું શ્રેય કરો. અમારાથી તમારી કાંઈ પણ કામના પાર પડવાની નથી, છતાં વિષયાસક્ત પ્રાણીયો ક્ષણભંશુર પદાર્થોને વળગતા જ જાય છે. ઘડિયાળ પણ આપણને પ્રત્યેક મિનિટે ચેતાવતી રહે છે કે ચેતો ! જીવનના ક્ષણો નિરર્થક ચાલ્યા જાય છે, તો પણ માનવીઓ તે તરફ ધ્યાન આપતા નથી. માનવીનું શરીર તથા બાળ, યુવા, વૃદ્ધ આદિ અવસ્થાઓનું પરિવર્તન, ઇંદ્રિયોની ક્ષીણતા અને બીમારીયો વિગેરે માનવીઓને પ્રત્યેક ક્ષણે મોતનું સ્મરણ કરાવે છે તો એ સાવધાન થતા નથી.

—આ૦ શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી

પાં * ચ

સ * કા * ર : : સ ત્સં ગ

અનુ : અ હ્યા સી. B. A.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૫૪ થી શરૂ)

સ્થાન, અન્ન, જળ વિગેરે ઉપયુક્ત દ્રવ્ય વસ્તુઓ સારી હોય તો સત્સંગનું કામ કરે છે. તેનો નિર્દેશ કરી ચૂક્યા છીએ. જે વસ્તુઓથી આપણા અંતઃકરણમાં રહેલા દુષ્ટ વિચારોનો નાશ થઈને સદ્વિચારોની ઉત્પત્તિ થાય છે અને ચિત્તવૃત્તિની ગતિ ભગવાન તરફ થવા લાગે છે તે વિષય સત્સ્વરૂપ પરમાત્માની સાથે આપણો સંબંધ કરાવવાના કારણોને લઈને સત્ છે અને તેનો રસ સત્સંગ છે. એટલા માટે બીજી શકે લાંસુધી જોવાના, સાંભળવાના, ચર્ચા કરવાના, ખાવાપીવાના, વાંચવા લખવાના વિષય તથા આજીવિકાનું કાર્ય, વાતાવરણ તથા ઉપાસના પદ્ધતિ સઘળા એવા હોવા જોઈએ કે જે આપણું ચારિત્ર સુધારવામાં સહાયતા કરનાર હોય. જેવી રીતે કુસંગથી બુદ્ધિ રાગ્રંસી, તામસી અને છે તેવી જ રીતે સત્સંગથી બુદ્ધિ ધીમે ધીમે તમોગુણ તથા રજોગુણથી પર થઈને સાત્ત્વિક અને છે. સાત્ત્વિક બુદ્ધિ સાચો નિર્ણય કરે છે અને તેના પ્રભાવથી માણસ પોતાના સાત્ત્વિક કર્તવ્ય પર આજ્ઞ થઈ જાય છે. મનુષ્યની તામસાવૃત્ત બાહ્ય ચક્ષુ સત્સંગના પ્રકાશવડે ખુલ્લે છે અને સત્સંગના બળવડે જ તે આગળ વધવાનો પ્રયાસ કરી શકે છે.

હવે જુઓ એ સત્સંગથી શું થાય છે ?

(૧) ભગવચ્ચર્યા, ભગવદ્ગુણનામકીર્તન, ભગવદ્ગુણનામશ્રવણ અને ભગવત્ચિંતનમાં મન જોડાય છે.

(૨) ભગવાનના ગુણ, પ્રભાવ, રહસ્ય અને પ્રેમની વાતો સાંભળવાથી તથા ભજન કરવાથી વિષયાસક્તિ-ભોગકામનાનો નાશ થાય છે અને ભગવાનમાં અનુરાગ તથા ભગવત્પ્રાપ્તિની ઇચ્છા થાય છે.

(૩) અંતઃકરણમાં રહેલા કામ વિગેરે સમસ્ત શુભાસુઓનો નાશ થાય છે અને નિર્ભયતા વગેરે દૈવી સંપત્તિના ગુણોની ઉત્પત્તિ તથા વૃદ્ધિ થાય છે.

(૪) અનુકૂળતા, પ્રતિકૂળતા, રાગદ્વેષ, મમતા, અહંકાર તથા અજ્ઞાનનો નાશ થાય છે.

(૫) કુદરતી રીતે જ તન-મન-ધનથી સંસારના જીવોની સેવા થાય છે.

(૬) ભગવાનનું તત્ત્વજ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે અને પછી સનાતન દિવ્ય આનંદ તથા પરમશાંતિ તથા પ્રેમની પ્રાપ્તિ થાય છે.

(૭) પરમ મધુર, પરમ આત્મીય અનંત સૌંદર્ય માધુર્યના સાગર ભગવાનની પરમ સેવા પાસે અન્ય વસ્તુઓ પણ તુચ્છ જણાવા લાગે છે.

શ્રીમદ્ ભાગવતમાં ભગવાન પોતે કહે છે કે—

હે ઉદ્ધવ ! બીજા બધા સંગોનું નિવારણ કરનાર સત્સંગની દ્વારા હું જેટલો વશ થાઉં છું

તેટલો યોગ, જ્ઞાન, ધર્મ, સ્વાધ્યાય, તપ, ભાવ, વ્રત, તીર્થ અને નિઃસ્પર્શી નથી થતો.

તેથી જે સત્સંગથી ભગવાન પોતે વશ થાય છે તેનાથી વધારે કંઈ ખીજી વસ્તુ કે સાધના હોઈ શકે ?

આ સત્સંગ જે સહવસ્તુઓ અથવા જે મહાત્મા સત્પુરુષોને પ્રાપ્ત થઈ છે તે પ્રાપ્ત કરવાનો પ્રયત્ન દરેક મનુષ્યે કરવો જોઈએ. એ પ્રયત્ન એ જ સાધના છે. સાચો સંત કે મહાત્મા પુરુષ મળી જાય, પછી તો માનવ જીવનની સર્વોપરી સફલતામાં કશો સંદેહ નથી રહેતો, પરંતુ ન્યાં સુધી એવો પુરુષ ન મળે ત્યાંસુધી શ્રદ્ધાપૂર્વક ખીજી સદસ્તુઓનો, સચ્ચાત્તોનો અને સાત્ત્વિક વૃત્તિવાળા શ્રેય સાધકોનો સંગ કરવો જોઈએ. એવા પ્રકારના સાધકોનો કે સિદ્ધ મહાપુરુષોનો શ્રદ્ધાપૂર્વક રાગ કરવો અને એમના પરમાર્થપૂર્ણ વચનો પ્રેમ તેમજ આદરપૂર્વક સાંભળવા, પછી તે પ્રમાણે પોતાનું જીવન બનાવવાનો પ્રયત્ન કરવો તે સત્સંગનું એક શ્રેષ્ઠ સ્વરૂપ છે.

સાચા સત્પુરુષો અને મહાત્માઓ ઝોળખવાનું કામ ખૂબ જ કઠિન છે; કેમ કે આપણે આપણી જે વિષયાસક્ત, કામનાગ્રસ્ત નિશ્ચયાત્મક બુદ્ધિની કસોટી પર કરીને સત્પુરુષો અને મહાત્માઓને મેળવવા ચાહીએ છીએ તે કસોટી પર કસી શકાય એવી વસ્તુ એ મહાપુરુષોમાં હોતી નથી. એ મહાત્માઓમાં કોઈ જાતનો દોષ નહિં હોવા છતાં પણ આપણે આપણી અશ્રદ્ધા તથા તામસાવૃત બુદ્ધિ-વડે તેઓમાં દોષારોપણ કરી શકીએ છીએ. વસ્તુતઃ બહારના ચિહ્નથી મહાત્મા ઝોળખી શકાતા જ નથી કેમ કે ઢોંગી માણસ પણ જીવનભર મહાત્મા જેવો બની રહી શકે છે. અને સાચો મહાત્મા પુરુષ પણ જીવનભર છુપો રહી શકે છે. ખરી રીતે તો મહાત્માઓની ઝોળખાણ ત્યારે જ થઈ શકે છે કે જ્યારે તેઓ પોતે કૃપા કરીને પોતાની ઝોળખાણ કરાવે છે, પરંતુ આપણી અશ્રદ્ધા તેમાં મુખ્ય બાધક બને છે. આપણે મહાત્માઓની કૃપા પ્રાપ્ત કરવાનું મન નથી રાખતા, આપણે તો અશ્રદ્ધાવડે તેઓને આપણો ઇચ્છા-કસોટી ઉપર કસીએ છીએ અને જો આપણી કસોટીથી તેનામાં જરા પણ કસર મારૂંમ પડે તો તે મહાત્મા નથી એમ કહીએ છીએ. અનેક મહાત્માઓ તો એવા છુપા રહે છે કે તેઓના મહાત્માપણાની કોઈને ખબર પણ નથી હોતી. એવા લોકોની પાસે ઘણું કરીને કોઈ જગું પણ નથી. પરંતુ આમ છતાં એટલું તો કહેવું જ જોઈએ કે આજકાલના દંભપૂર્ણ જગતમાં ખૂબ વિચારીને-સમજીને કોઈને સંતપુરુષ અથવા મહાત્મા માનવા જોઈએ. જેના મન, વચન અને તનમાં સાત્ત્વિકતાનો ઘોષ હોય અને જેના સંગથી દૈવી સંપત્તિ તથા ભગવત્પરાયણતાની વૃદ્ધિ થાય તેનો સંગ કરવો એ જ ઉત્તમ છે. પરંતુ ઉપરથી ઉત્તમ દેખાવા છતાં જેના સંગથી આસુરી સંપદા તથા ભગવદ્વિમુખતાની વૃદ્ધિ થાય તેના સંગથી બચવું જોઈએ.

શાસ્ત્રોમાં અનેક સ્થળે સત્પુરુષોના અને મહાત્માઓના લક્ષણ બતાવવામાં આવેલ છે. તેમાંથી કેટલાક અહીં આપવામાં આવે છે.

શ્રીમદ્ ભાગવતના કત્તી પોતે કહે છે કે—

જે માણસ પ્રતિકૂળતા અને અતુકૂળતામાં શોક તથા હર્ષ નહિં પામતા સહનશીલ હોય છે, દયાળુ હોય છે, પ્રાણીમાત્ર તરફ અકારણ પ્રેમ રાખનાર સુહૃદ્ છે, જેને મન કોઈ શનુ જ નથી, જે શાંતચિત્ત છે, સાધુચરિત જ છે, સાધુતા જ જેનું ભૂષણ છે, જે મને તત્ત્વથી જાણીને અનન્ય

પાંચ

સકાર

૨૧

ભાવથી મારી દૃઢભક્તિ કરે છે, મારી ખાતર સમસ્ત કર્મોનો તથા સ્વજન આંધવોનો ત્યાગ કરી થૂકેલ છે, જે મારી ઉપર નિર્ભર છે, મારી જ પવિત્ર તથા મધુર કથા કરે છે, સાંભળે છે એવા મહત્ત્વિત સાધુઓને સંસારનાં તાપ તપાવી શકતા નથી. સર્વ સંગોથી રહિત એવો સત્પુરુષ જ વિષયાસક્તિથી ઉત્પન્ન થતાં દોષોનો નાશ કરે છે; માટે એનો જ સંગ કરવો જોઈએ.

જે સમસ્ત પ્રાણીઓ તરફ કૃપાળુ છે, કોઈની સાથે દ્રોહ નથી કરતો, તિતિક્ષાવાન, સન્યશીલ, પવિત્ર અંતઃકરણ, સમદર્શી અને સૌનો ઉપકાર કરનાર છે, જેની યુદ્ધિ કામના વગરની છે, ઇન્દ્રિયો વશ હોય છે, જે મૃદુ સ્વભાવનો છે, સદાચારી, અકિંચન, નિઃસ્પૃહી, મિતાહારી, શાંતચિત્ત, સ્થિરમતિ છે, જે મારે શરણે આવેલો છે, મારા સ્વરૂપ-ગુણોનું જ ચિંતન કરે છે, જે પ્રમાદરહિત, ગંભીર અંતઃકરણવાળો, ધૈર્યવાન, ભૂખ, તરસ, શોક, મોહ તથા જન્મ, મૃત્યુ : એ છ પ્રાણ અને શરીરના ગુણોને જીતી ચૂક્યો છે, જે પોતે માનતો લાગી બનીને બીજાને માન આપે છે, સમર્થ છે, સૌનો મિત્ર છે, દયાળુ છે અને તત્ત્વને જાણનાર છે તે સાધુ છે.

મહાભારતના શાંતિપર્વમાં ભીષ્મપિતામહે સત્પુરુષોના લક્ષણ યતાવતાં ધર્મરાજને કહ્યું છે કે-

“ હવે હું એવા પુરુષોના લક્ષણ યતાવું છું કે જેનો સંગ કરવાથી પુનર્જન્મનો ભય નથી રહેતો અર્થાત જીવ મુક્તિ પ્રાપ્ત કરે છે. તેવા પુરુષો માંસાહાર નથી કરતા, પ્રિય-અપ્રિયને સમાન ગણે છે, શિષ્ટ પુરુષોના આચાર તેમને પ્રિય હોય છે, ઇન્દ્રિયો હંમેશા તેમને વશ હોય છે, સુખદુઃખમાં તેઓ સમયુદ્ધિ હોય છે, સત્પરાયણ, દાનશીલ, દયાળુ હોય છે, તેઓ દેવતા તથા અતિથિઓનો સત્કાર કરે છે, સૌનું મંગલ કરવાની ચેષ્ટા કરે છે, પરોપકારી; વીર અને ધર્મનું પાલન કરનાર હોય છે, પ્રાણીમાત્રનું હિત કરનાર, અવસર આવતાં સઘળું આપી દેનાર અને સત્તાના માર્ગ પર અડગ રહેનાર હોય છે. તેઓનો વ્યવહાર ધર્મમય હોય છે. તેઓ પ્રાચીન સત્પુરુષોના આચરણનું ખંડન નથી કરતા, કોઈને ત્રાસ નથી આપતા, ચંચળયુદ્ધિ નથી હોતા, ભયંકર નથી હોતા અને હમેશાં સન્માર્ગ પર સ્થિર રહેનાર હોય છે. તેઓમાં અહિંસાની પ્રતિષ્ઠા હોય છે, તેઓ કામ, ક્રોધ, મમતા અને અહંકારથી રહિત હોય છે, મર્યાદામાં સ્થિર રહે છે, ધન અથવા કીર્તિ માટે ધર્મનું પાલન નથી કરતા, એટલું જ નહિ પણ રનાન, ભોજન વગેરે શારીરિક ક્રિયાઓની માફક ધર્મપાલન તેઓનું સ્વાભાવિક કાર્ય હોય છે. તેઓમાં ભય, ક્રોધ, ચપળતા અને શોક નથી હોતા, તેઓ ધર્મપાલનનો ઢોંગ નથી કરતા, તેઓ સત્સવાદી તેમજ સુરલ હોય છે. લાભમાં તેઓને હર્ષ નથી થતો, અને હાનિમાં તેઓને શોક નથી થતો. તેઓ હમેશાં સત્ત્વમાં સ્થિત, સમદર્શી તથા લાભહાનિ, સુખદુઃખ, પ્રિયઅપ્રિય તથા જીવનમૃત્યુમાં સમાન રહે છે. તેઓ દંઢ પરાક્રમી, પરમશ્રેયને પામેલા અને સત્ત્વમાર્ગ પર સ્થિત હોય છે.

ઉત્તમ સત્સંગના પણ એ સ્વરૂપ છે: એક એ છે કે જે અંતઃકરણની શુદ્ધિનું કારણ બનીને મોક્ષપ્રાપ્તિમાં સાધનભૂત બને છે અને બીજું એ છે કે જેના ક્ષણ કાળને પણ મોક્ષની સાથે સરખાવવું એ અસંગત મનાય છે. એમાં પહેલાની અપેક્ષાએ બીજાનો વિશેષ મહિમા છે.

ભગવત્સંગી પ્રેમીઓના ક્ષણમાત્રના સંગની સરખામણી પુનર્જન્મનો નાશ કરનાર મોક્ષની સાથે પણ નથી થઈ શકતી, તો પછી મૃત્યુલોકના રાજ્યાદિની વાત તો ક્યાંથી હોય? એવા મોક્ષ સંન્યાસી ભગવત્પ્રેમી મહાપુરુષ ભગવાનની અપાર કૃપાથી જ મળે છે.

પરંતુ આ ઉપરથી એમ ન સમજવું કે આ યુગમાં એવા મહાપુરુષોનો અભાવ થઈ ગયો છે. જરૂર જેવી રીતે સાચા હીરા જ્યાં સ્યાં નથી મળતા, તેવી રીતે એવા મહાપુરુષ સહજમાં નથી મળતા. સંતો તથા ભગવત્પ્રેમીઓની નાત નથી હોતી, તો પણ શ્રદ્ધા અને ઉત્કંઠાનું બળ થતાં ભગવાનની કૃપાથી એવા મહાત્માઓના દર્શન પણ થઈ શકે છે. એવા મહાત્માઓના દર્શન, સ્પર્શ, શ્રવણ, સહવાસ અને સ્મરણ પણ અમોઘ હોય છે. ઝોળખતા ન હોઈએ તો પણ કેવળ દર્શનના ફલસ્વરૂપે જ મનુષ્યના બધા પાપ તાપનો અને અજ્ઞાનનો નાશ થઈને તેનું કલ્યાણ થઈ શકે છે.

પરંતુ દર્શનના અમોઘ ફળની વાત સચ્ચ હોય તો પણ સાધકો માટે મહાત્માઓને ઝોળખીને તેની સેવા કરવી અને તેમની આજ્ઞાનુસાર ચાલવું એ જ ઉચિત છે. મોક્ષ સંન્યાસી અથવા બહુ જ જીતી તત્ત્વજ્ઞાનની સ્થિતિએ પહોંચેલા મહાત્માને બદલે ઉચ્ચ કોટિના સાધક મહાત્માની સેવા કરવાથી પણ લાભ થઈ શકે છે. સેવાનો અર્થ તેની પાસે રહેવું અથવા તેના શરીરની સેવા કરવી એ નથી. સમીપ રહેવાથી પણ લાભ છે, પરંતુ તેનાથી પણ વધારે મહત્ત્વની સેવા તેની રુચિ અનુસાર પોતાનું જીવન નિર્માણ કરવું એ છે. જે મનુષ્ય મહાત્માઓની પાસે રહેતો હોય છે, પરંતુ તેની રુચિ અનુસાર પોતાનું જીવન નિર્માણ કરવામાં અરુચિ રાખે છે તે તે મહાત્માની સાચી સેવા નથી કરતો. મહાત્માની અનુમતિ હોય તો તેની પાસે રહીને તેની રુચિ અનુસાર ચાલવાનો અભ્યાસ કરવાથી અસંત લાભ થાય છે. જન્મજન્મમાંતરના એકઠા થયેલા કુસંસ્કારોને લઈને તરતજ પ્રત્યક્ષ લાભ ન દેખાય તો એમ ન માનવું કે લાભ નથી થતો. પહેલાં તો મનના કુસંસ્કાર દબાય છે—સર્વથા નાશ નથી થતો, પરંતુ જે તેનું દબાવું ચાલુ રહે છે તે તો જલ્દી દબાઈને મરી જાય છે; પરંતુ જ્યાંસુધી એમ ન થાય સ્યાંસુધી ધૈર્યપૂર્વક સત્સંગનું યથાર્થ સેવન કરતા રહેવું જોઈએ. મહાત્મા પુરુષોના સેવનથી નક્કી માનો કે સર્વ પાપનો નાશ થઈને સંસારસાગરથી ઉદ્ધાર થઈ જશે.

એટલું યાદ રાખવું જોઈએ કે મહાત્મા પુરુષો દુર્ભાવો તથા દુર્ગુણોથી સર્વથા રહિત હોય છે. તેઓમાં અવિદ્યાનો બિંદુલ અભાવ હોય છે. જ્યાં અવિદ્યા નથી હોતી સ્યાં દુર્ભાવ અને દુર્ગુણોનો અસંભવ હોય છે. એ દુર્ભાવ અને દુર્ગુણ અંતઃકરણના વિકાર છે—દોષ છે; ધર્મ નથી. તેનો નાશ તો સાધનની ઉચ્ચ સ્થિતિએ પહોંચ્યા પહેલાં જ ધણે ભાગે થઈ જાય છે ત્યારે જ અંતઃકરણની શુદ્ધિ થાય છે અને શુદ્ધ અંતઃકરણમાં જ જ્ઞાનનો પ્રકાશ થાય છે. તેથી મહાત્મા પુરુષોમાં દોષોની કલ્પના કરવી એ જ ભૂલ છે. એવા મહાત્માઓને શોધીને તેને શરણે જવું જોઈએ. સાચી તમન્ના હશે તો તો થોડી શોધમાં ભગવત્કૃપાથી એવા સંતજન પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. અને એવા સત્સંગદ્વારા આપણે આ ભવસાગરથી ઉદ્ધાર જ નહિ, પરંતુ આપણને દુર્લભ ભગવત્પ્રેમની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે.

તદેવ સાધ્યતામ્ તદેવ સાધ્યતામ્ ।

સત્સંગની જ સાધના કરો, એની જ સાધના કરો.

ભ-જ-ન

{ સ્વર્ગસ્થ શ્રી ગુરુદેવ મુનિમહારાજ શ્રી આત્મારામજી મહારાજ સાહેબે દેવલોકમાં સ્થિતિ કરેલી તેમના દર્શન કરવાની ભાવનાથી નીચેની ભાવ સ્તુતિ નમ્રતાપૂર્વક કરેલી છે તે અપૂર્વ ગુરુભક્તિના નમૂનારૂપ છે. }

રચનાર—પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજ

॥ પદ ૧ છું ॥ રાગ આશાવરી ॥

અબ્બ હમ ગુરુજીકે પૈરી પરંગે, ખીર બચન સમરંગે ॥ આંકણી ॥ ૧ ॥
ગુરુ બચન અમૃતરસ પીકે, રોમ રોમ હૃદયેંગે ॥ અબ્બ ॥ ૨ ॥
ગુરુગમ જ્ઞાન-કટારી ધારી, કરમન સંગ ઝગરંગે ॥ અબ્બ ॥ ૩ ॥
ખીર કહે પરમાણુ લેકે, ગુરુજી કે સંગ બિચરંગે ॥ અબ્બ ॥ ૪ ॥
ગુરુજી જો બિધાન કહેંગે, હિસ વિધિ મનન કરંગે ॥ અબ્બ ॥ ૫ ॥
આતમરામ આનંદ સુસંગી, જ્યોતિ મેં જ્યોત ધરંગે ॥ અબ્બ ॥ ૬ ॥

॥ પદ ૨ જી ॥ રાગ ઉપર પ્રમાણુ ॥

ગુરુજી આપ દિદાર દીખાવો, કાગજ દેકે બુલાવો ॥ આં ॥ ૧ ॥
ભવન ભવન મેં નાથ બિરાજે, ન્યારત આપ કરાવો ॥ ગુરુજી ॥ ૨ ॥
મેં અનનન કછું નહિ જાતું, આપ સુજન કહાવો ॥ ગુરુજી ॥ ૩ ॥
બાલક કિંકરકો કર પકરી, ભાવારથ સમજાવો ॥ ગુરુજી ॥ ૪ ॥
સુવર્ણમાળા જ્ઞાન વિશાળા, પોથી પુરાણી પઢાવો ॥ ગુરુજી ॥ ૫ ॥
જ્યો જ્યો જિનમત જંગમ થાવર, તીરથ નાથ નમાવો ॥ ગુરુજી ॥ ૬ ॥
બરસ ઋષીયાલા વિરહકી જ્વાલા, વચનામૃત છટકારો ॥ ગુરુજી ॥ ૭ ॥
કાંતિવિજય ચરણોંકા દાસા, આતમરામ રમાવો ॥ ગુરુજી ॥ ૮ ॥

“ સંવત ૧૯૯૪ ના ફાગણ સુદ ૭ ની રાતે પાછલા પહોરના પાંચ વાગે ગુરુ-મહારાજે સ. પ. વટ પટણમાં દર્શન દીધાં. શહેર જત્રા સાથે કરી, પરંતુ ક્ષતેહપુરાના જિનદર્શન કરતાં રસ્તામાં જુદાઇ થઇ. પછી ગુરુજી મહારાજ અદૃશ્ય થયા તે દિલગીરીનો ખીજો ઉપાય નહિ હોવાથી પાટણમાં પધારવા આ વિનંતિ કરી છે.

૨૪

પ્રવર્તકશ્રવિત

ભજન

॥ પદ ૩ જી ॥ રાગ-અવર મદન અલખેલો ॥

ગુરુ હવે પાટણ નગર પધારો, તીરથ નાથ જીહારો ॥ આં ૦ ॥ ૧ ॥
 દરશન વટ પદ્મમાં દીધા, સાથે સર્વ પરિવારો;
 કાંતિવિજયને પડતો મૂકી, જલ્દી ક્યેં વિહારો ॥ ગુરુ ॥ ૨ ॥
 વિરહ થવાથી દિલ દુઃખીયારો, અવધિજ્ઞાનથી જનો;
 દીનદયાળા અરજ ઉર ધારો, સેવક માની ખ્યારો ॥ ગુરુ ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાનભંડારા ધર ધર સારા, હરખી નયન નિહારો;
 દર્શન હેમસૂરિનાં થાશે, થાશે ધર્મ સુધારો ॥ ગુરુ ॥ ૪ ॥
 પંચાસર પ્રભુ દર્શન કરશે, વરશે કર્મ ન કારો;
 સંધ ચતુર્વિધ દર્શન યોગે, થાશે જય જયકારો ॥ ગુરુ ॥ ૫ ॥
 ત્રિભુવનપાળે કુમારવિહારો, જ્ઞાનદિવાકર ભારો;
 જમના કર અંશુલી પકડી, થાશે દર્શનકારો ॥ ગુરુ ॥ ૬ ॥
 બાળકને રડવડતો દેખી, કરશે પર ઉપમારો;
 કિંકર કાંતિ પગનો સેવક, આતમરામ રમારો ॥ ગુરુ ॥ ૭ ॥

॥ રાગ-વહંસ-નાથ કયસે ગજકો-એ દેશી ॥

ગુરુજી ભારતમાં આપ પધારો, શાંત સુધારસ ઠારો ॥ આં ૦ ॥ ૧ ॥
 મત મતાંતરના છે રસીયા, વીર વચન છટકારો;
 સુરપતિના સુવર્ણ વિચારો, કરુણા કરી સમજાવો ॥ ગુરુ ॥ ૨ ॥
 ધર્માધર્મ અજાણુ જનોને, જ્ઞાનાંજન અજવારો;
 નિજ નિજ મતના માન ઉતારો, વીર વચન ઘટ લાવો ॥ ગુરુ ॥ ૩ ॥
 ન્યાય ધર્મના જૂઠા ઝંઘડા, ન્યાય કરીને વારો;
 આતમરામ આરામના દાતા, કાંતિવિજયને સુધારો ॥ ગુરુ ॥ ૪ ॥

તા. ક. ગુરુજીને પાટણ નગરની વિનતિ કર્યા પછી ત્રીજા દિવસની રાત્રે વીરવિજયજી
 મહારાજને સાથે લઈને ઠા. ૨ આવીને રાત્રે દર્શન દઈને દેવલોકમાં વિહાર કરી ગયા.

એ ક દાર્શનિક તીર્થસ્થાન

૧૧. રાજપાળ મગનલાલ બહોરા

નિર્વૃત્તિ યાને આત્મશાંતિ અર્થે અને જગતની જાનન-વિવિધ ગડમથલમાંથી કેટલોક સમય છૂટકારો લેવા માટે પ્રત્યેક ધર્મમાં તીર્થસ્થાનોની યોજના થઈ છે.

એટલું તો નિશ્ચિત છે કે પૂર્વે થઈ ગયેલા પવિત્ર પુરુષોના આવાગમનથી જે ભૂમિઓ પાવન થઈ હોય, તે ભૂમિ ઉપરના રજકણો, પૂર્વોક્ત પુરુષોને થયા ધણો સમય વ્યતીત થયો હોય છતાં પવિત્રતાથી ભરેલા અને આગતુકના સુપુત્ર ચેતનને જાગૃત કરનારા હોય છે; તેથી જ હિન્દુ ધર્મમાં તીર્થોત્ત્વ મહાત્મ્ય અતિ અતિ ગવાયેલ છે. માત્ર ગવાયેલ છે એટલું જ પર્યાપ્ત નથી પણ તીર્થયાત્રા કરવાનો પ્રવાહ અરખલિતપણે ચાલ્યો જ આવે છે એમ જોઈ શકાય છે.

મહાપુરુષોના ચરણસ્પર્શથી પવિત્ર બનેલી ભૂમિઓ અત્યારે પણ તત્સમયના ભૂતકાળને આપણી દષ્ટિ સન્મુખ ચલચિત્રોની માફક સજીવન કરતી હોય છે. વળી ભાષામાં કહેવત છે કે—**ધર મૂક્યા ને દુઃખ વસર્યા** અર્થાત્ એ ઉક્તિ અનુસાર એવા તીર્થોની ભૂમિકામાં જવાથી માણસ પોતાના ઘર આંગણના અનેક સંતાપો વિસરી જાય છે: શ્વેણ-દેણ, સુખ-દુઃખ, વૈર-વિરોધ, કાવા-દાવા અને તેને સ્થાને પવિત્ર સ્થાન અને દેવપ્રતિમાના દર્શન, સ્પર્શન, વંદન, પૂજનથી અપૂર્વ વિચારો અને મહાન નિર્વૃત્તિ પ્રાપ્ત થાય છે. એ ઉપરાંત જુદા જુદા દેશ અને દેશચાર તેમ જ વિવિધ પ્રકૃતિવાલા મનુષ્યોનો સમાગમ મેળા સમાન એ સ્થાનમાં થાય છે. તેથી જ જૂના સમયની વૃદ્ધ કેશીમા પાસેથી યાત્રાએ જતાં શખ્દો સંભળાતા કે—“તીરથ મેળો કરવા જઈ છી.” મતલબ કે—આ સર્વ બાબતો લાભકારી હોઈ તીર્થયાત્રાની પ્રથા ભારે આવકારદાયક છે એમ નિઃશંકપણે આપણે કબૂલવું પડશે.

માનવજીવન પ્રાપ્ત થવાનું ફળ જે “કમાવું અને ખાવું તેમ જ નિયત સમયે નિદ્રાધીન બનવું. ફરી નૂતન પ્રાતઃકાળે પૂર્વોક્ત એ જ વિધિ ચંત્રવત્ કરવો” એમ હોય તો બેધડક કહી શકાય કે તે જીવન અફળ છે. એવા જીવનને યથાર્થ જીવન જ ન કહી શકાય. એમ તો—

કાકોડાંપ જીવતિ ચિરાય બલિ ચ મુંક્તે ।

અર્થાત્:—બલિ ખાતો કાગડો લાંબો કાળ જીવે છે. પણ તેથી શું ? એ જ રીતે જે માનવના જીવનથી પોતાના આત્માને લાભ ન થાય, માત-તાત અને સ્ત્રી-પુત્રાદિક સ્વજનોને લાભ ન થાય, સમાજ, ગામ કે દેશને જેના જીવનથી કાંઈ પણ લાભની પ્રાપ્તિ ન થાય તો નીતિકારના કથન મુજબ—તસ્ય જન્મ નિરર્થકમ્—તેનો જન્મ નિરર્થક છે.

તીર્થયાત્રાની આવશ્યકતા ઉપર આટલું તો પ્રાસંગિક લખાઈ ગયું. હવે મૂળ વિષય પર આવીએ.

શ્રી અજારા પાર્શ્વનાથજીનું નામ તો મારા ઘણા જૈન બંધુઓએ સાંભળ્યું હશે, પરંતુ એ તીર્થ લગભગ એકાંત જેવા સ્થળમાં આવેલ હોઈ, ઓછા ભાઈઓએ તેનો લાભ લીધો હશે. તત્સંબંધે અત્ર ઉલ્લેખ કરું છું.

આ લેખકને ઘણા સમય થયાં એ સ્થાને જવા ભાવના હતી. તેમાં એક અનુભવી પૂજ્ય પુરુષની પ્રેરણા પણ હતી; પરંતુ કાળ-ઉઘમદિના અભાવથી મનેચ્છા મનમાં જ રહી હતી. નિકટના ભૂતકાળમાં કારણુયોગે એ પ્રદેશમાં—ઉનામાં જવાનું બનતાં ત્યાંથી નિકટવર્તી એ પવિત્ર સ્થાનના દર્શનપૂર્વક સૌભાગ્ય પ્રાપ્ત થયું હતું.

૨૬ એક દાર્શનિક

તીર્થસ્થાન

ઉના ગામ શ્રીમાન હીરવિજયજીસૂરિ મહારાજના સ્વર્ગગમનથી જાણીતું સ્થળ છે. આજે પણ ગામમાં જ્યાં સૂરિમહારાજનો સ્વર્ગવાસ થયેલો ત્યાં ગુરુમંદિર અને તેમની મૂર્તિ વિંછે; તેમ જ નદીકાંઠે “આંબાવાડીઆ” નામે ઉદ્યાનમાં જ્યાં તેમના દેહનો અંતિમ સંસ્કાર થયો હતો તે સ્થળે તેમની અને તેમના શિષ્યગણોની પાદ સ્થાપનવાલી દેરીઓ આવેલી છે. ઉક્ત સમયે અકાળે આંબા ફળ્યા હતા એમ સંભળાય છે. આજે પણ આંબાઓનો ફળભારે લચી પડેલો સમુદાય શીતલ છાંય અર્પતો મોજીલ છે.

પાંચેક વર્ષ પૂર્વે ઉના સુધી રેલ્વે નહોતી અને તેથી ત્યાં જવું મુશ્કેલ હતું, પણ હવે તો ઠંઠ સુધી રેલ્વે વ્યવહાર ચાલુ હોઈ વિના મુશ્કેલીએ શીઘ્ર પહોંચી શકાય છે.

ઉનાથી અજારા બે માઇલ થાય છે. અત્યારે તો અજાર ગામ નાનું ગામકું દેખાય છે પણ પૂર્વ-કાળમાં તે સ્થાન સમૃદ્ધિશાળી અને ઘણું વિસ્તારવાળું હશે એમ નિરીક્ષણ કરતાં જાણી શકાય છે.

અજારા પાર્શ્વનાથની પ્રતિમા ઘણી લગ્ય છે. દષ્ટિને સ્થિર કરી દે એવી ઓછી પ્રતિમાઓ માંહેની એક પ્રતિમા તે શ્રી અજારા પાર્શ્વનાથ છે એમ કહી શકાય તેમ છે. જંવી પ્રતિમા રમણીય છે તેવું જ સ્થાન પણ રમણીય અને એકાંતમય છે. મનુષ્યના કલરવથી વિરમેલું ચાંને નિસ્તબ્ધતાભરેલું નાનું ગામ, શાંત-સુંદર ધર્મશાળા, નાનું પણ આહ્લાદપ્રેરક જિનમંદિર અને એ સર્વનાં કેન્દ્ર સ્થળરૂપ શાંતરસમાં ઝીલતી અજારા પાર્શ્વનાથજીની અર્ધરક્ત રંગવાલી પ્રતિમા જોનારને તદ્દાકાર બનાવી દે છે. એ સમયે પરમ અધ્યાત્મ યોગી મહાત્મા આનંદધનજીના શબ્દો યાદ આવે છે.

અમીયલરી મૂરતિ રચી રે, ઉપમા ન ઘટે કોય;

શાંતસુધારસ ઝીલતી રે, નીરખત તૃપ્તિ ન હોય.

વિમલજન ! દીડાં લોયણુ આજ, મારા સિદ્ધયાં વાંછિત કાજ.

ગામની બહાર પૂર્વે યદ્ય ગયેલ અજારાજના નામથી પ્રસિદ્ધ ચોરો છે કે જ્યાં આજે કેટલીક ખંડિત પ્રતિમાઓ દેખાય છે. તેની બાજુમાં કેટલાક વૃક્ષો છે જે અજારાજના ઝાડના નામે પ્રસિદ્ધ છે. તેની એક પ્રશાખામાંથી જુદી જુદી ભતના-ભિન્ન આકારવાળા ત્રણ ત્રણ પાંદડા થાય છે. એ પાન સૌરભયુક્ત છે અને ગડગડાવ ઊપર એ પાન ઔષધ તરીકે છૂટયા વપરાય છે. ત્યાંથી નજીકમાં એક જગ્યાએ થોડા વર્ષો પૂર્વે લગભગ તેરમા સેકાના બે કાઉસગીઆ નીકળ્યા છે, જેને અત્યારે મંદિરના રંગમંડપમાં બંને બાજુ પધરાવ્યા છે. એકમાં કાઉસગા ધ્યાને ઊભેલા રૂપભદ્રેવ સ્વામી મુખ્ય છે અને તેની બાજુબાજુ બીજા અગિયાર જિનોની પદ્માસનાકારવાળી મૂર્તિઓ છે. બીજામાં આસન્નોપકારી ચરમ શાસનાધિપતિ ભગવાનશ્રી મહાવીરદેવ મુખ્યપણે કાર્યોત્સર્ગ ધ્યાને રહેલા છે અને બાજુબાજુ બાકીના અગીયાર જિનો છે. બંને કાઉસગીઆમાં મળીને કુલ ૨૪ જિનોની સ્થાપના છે. તદુપરાંત એ મંદિરમાં ન ભૂલતો હોઈ તો પ્રાયઃ સંવત ૧૦૮૦ની સાલનો એક પ્રાચીન ઘંટ છે. તથા લગભગ ત્રણસો વર્ષ પૂર્વે મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર થયાનો શિતાલેખ છે. અજારા પાર્શ્વનાથજીની પ્રતિમા તો ૧૬૦૦૦૦૦ સોલ લાખ વર્ષની જૂની છે એમ શ્રીમાન શાંતમૂર્તિ સ્વં હસવિજયજી મહારાજકૃત અજારા પાર્શ્વનાથજીના સ્તવનમાં દર્શાવાયેલ છે. એ ગમે તેમ હો, પણ એટલું તો નિશ્ચિત છે કે-આ સ્થાન ઘણું પ્રાચીન છે અને ખાસ દાર્શનિક છે. શાંતિનો સ્વાદ લેવા ઇચ્છનારે આ સ્થળમાં અવશ્ય એક વખત આવવા જેવું છે. ધર્મશાલામાં સર્વ સાધનો મળે છે. ઉના પણ નજીક હોઈ જોઈએ તે સાંથી મંગાવી શકાય છે. વળી ઉનામાં આ તીર્થની વ્યવસ્થાર્થે એક પેઢી પણ રથપાયેલ છે. તેના કાર્યકરો પણ સેવાભાવી સજ્જનો છે. ઉનામાં જૈન ધર્મશાળા છે અને પાંચ જિનમંદિરો પણ બહુ સુંદર છે. અંતમાં આ પવિત્ર ભૂમિના દર્શનનો લાભ લેવા વાચકોને નમ્ર સૂચના છે.

પ્ર૦ શ્રી ગીર્વાણવિજયજી મહારાજના સ્વર્ગવાસ નિમિત્તે == ની વા પાં જ લી ==

દોહરા.

ગુણવંતું ગૌરવભર્યું, ગામ ગારીયાધાર,
ત્યાં જન્મ્યા ગીર્વાણજી, પ્રાદ-પૂણ્ય સંસ્કાર. ૧.

હરિગીત.

જન્મ્યા જકલવા કૂખમાં, મુખમાં મીકારા મહા ભરી,
માતાજીની એ કૂખને, શોભાવી સત્પુત્રે ખરી;
વલસુલચંદ્ર પિતાજીને, દિલમાંહી સુખ આપ્યું અતિ,
સંન્યાસ કે સાધુત્વ લેવા, જન્મની નિર્મળ મતિ. ૧.

દોહરા.

સંવત ઓગણીસો અને, પંચાવનની સાલ,
જન્મ ધર્યો આ જગતમાં, પર્મ ધર્મ પ્રતિપાળ. ૨.
બાલ્યાવસ્થાથી હતો, વિમળ ઉરે વૈરાગ,
ઓગણીસો છોતેરમાં, કર્યો કુટુંબી ત્યાગ. ૩.

હરિગીત.

શ્રી જૈનશાસનના પ્રગટ, સૂરિચક્રચૂડામણિ,
સૂરિસમ્રાટ શિરોમણિ, નેમિવિજય વિદ્યામણિ;
એ પૂજ્યપાદતણા સુહસ્તે, હોંશથી દીક્ષા લીધી,
શાસ્ત્રોક્ત સર્વ ક્રિયા અને, માંગલ્યમય પામ્યા વિધિ. ૪.

દોહરા.

જ્ઞાન-તપે ચઢતા ગયા, ગુરુએ બણી બુજ,
ઓગણીસો એકાણીમાં, કર્યો પ્રવર્તક પૂજ્ય. ૫.

હરિગીત.

એ સદ્ગુરુના ચરણમાં, અભ્યાસ પોતે આદર્યો,
ભંડાર મોંઘામૂલનો સતશિષ્ય ઉર ગુરુએ ભર્યો;
બંડા વિચારક સૂત્રમય શ્રી, ન્યાયવૈયાકરણી થયા,
હસ્તામલવત્ શાસ્ત્ર સુઝ્યાં, સદ્ગુરુની થઈ દયા. ૬.

દોહરા.

મુકાબલી ને દીનકરી, જૈનતર્ક અભ્યાસ,
સ્યાદ્વાદમંજરીનો, હૃદયે થયો પ્રકાશ. ૭.
જૈનતણા સિદ્ધાન્તમાં, પારગામી સુપવિત્ર,
પન્નવળા ને મગવત્તી, મહાસૂત્ર સુચરિત્ર. ૮.

હરિગીત.

ઇત્યાદિ શાસ્ત્ર અનેક, જૈનાગમતણાં હૃદયે ભર્યાં,
તપ-યોગ ને સુચરિત્રથી, ગુરુઓતણાં મનડાં હર્યાં;
એ શાસ્ત્રસામગ્રી સજી, ભાવિતણાં સુખ કારણે,
ચાળીશ ઓછા એક વર્ષે, ગમન સ્વર્ગીય પારણે. ૯.

દોહરા.

ઓગણીસો ચોરાણીનો, અશાડ ઉત્તમ માસ,
કૂળપક્ષ દશમી દિને, કર્યો સ્વર્ગમાં વાસ. ૧૦.

૨૮ શ્રી ગીર્વાણવિજયજીને

નીવાપાંજલી

સવૈયા ૭૬.

ધર્મ-ક્રિયામાં મગ્યા રહી, સાધુત્વ સાચવ્યું સત્યપણે,
જપ-તપમાં એકાગ્રવૃત્તિ ને, આત્મશ્રેયના મંત્ર ભણે:
પદ કેવલ્ય જ શ્રેષ્ઠ પામવા, શાસ્ત્ર સકળની સાથ સજ,
સ્વર્ગ ગયા ગીર્વાણવિજયજી, ભાવનગરમાં દેહ તજ. ૧૧

પરિશ્રાવકના જે જે ધર્મે, તે સહુ પાળ્યા પ્રેમ ધરી,
જગતતણી જગજ વિષે, ક્ષણ એક નહીં વૃત્તિ જ કરી;
માયામાં લપટાયા નહીં, ને કાયાતું કલ્યાણ ભજ,
સ્વર્ગ ગયા ગીર્વાણવિજયજી, ભાવનગરમાં દેહ તજ. ૧૨.

સૌમ્યવૃત્તિ ને દિવ્ય ભાવના, આત્મતત્ત્વ એકાગ્ર કરી,
પ્રયાણ કીધું પુણ્ય ધામમાં, શ્રી અરિહંતનું ધ્યાન ધરી;
ધન્ય જીવન એ સંતતણું, હેલ્લા શ્વાસે પ્રભુ નામ ભજ,
સ્વર્ગ ગયા ગીર્વાણવિજયજી, ભાવનગરમાં દેહ તજ. ૧૩.

અંતસમે-હેલ્લી ધડીએ, શ્રી વિજયનેમિસૂરિ બોધ કરે,
ભવસાગર ઉતરી જ, યોગી, જગ જીયો તં આજ ખરે !
નિઝામણીએ પૂરી કરાવી, શ્રી ગુરુ નયણે નીર ઝરે,
મહા જ્ઞાની-ગંભીર ગુરુને, હૃદય આર્દ્રતા વ્યાપી નરે !! ૧૪.

દેહ તન્યા ગીર્વાણવિજયજી, વીજળી સમ વાતો વ્યાપી,
જૈન અને જૈનેતર મળીને, દર્શન માટે રહ્યાં ટાંપી;
શોકેશોક ભરાવા લાગ્યા, શોકતણો પોશાક સજ,
સ્વર્ગ ગયા ગીર્વાણવિજયજી, ભાવનગરમાં દેહ તજ. ૧૫.

શોકાશ્રથી નર ભિંનતા, સમશાનયાત્રામાં આલ્યા,
રાજવીથી પણ મોઢું મૃત્યુ, પુણ્યવડે સાધુ પામ્યા;
ધૂપ-દીપ-પૂજ-અર્ચા કરી, પાલસીમાંહે પધરાવ્યા,
પુષ્પતણી ખૂબ વૃદ્ધિ કરી, ધાન્ય-દ્રવ્ય પણ બહેંચાવ્યા. ૧૬.

ભાવનગરમાં દૃશ્યજ આધું, નહોતું ફીકું ! તે ફીકું આજ,
મનુષ્ય મેદની ઠકું મળીને, સ્ત્રીઓતણો પણ શોક સમાજ,
ભવ્યરૂપમાં “સ્મશાનયાત્રા,” સંતતણી દેખો કરણી ?
અંત્યેષ્ઠી કરવા આ રાજ્યે, ધર્મ ગણી આપી ધરણી. ૧૭.

દોહરી.

વીજળી વેગે પરવર્ચા, ખબર દેશ-પરદેશ,
હૃદયો રોયાં સર્વનાં, વ્યાપ્યો શોક વિશેષ. ૧૮.

તાર ઉપર તારે થયા, પત્રોનો નહીં પાર,
સઘે શોક જણાવીયો, જતાં સંત આગાર. ૧૯.

જૈનશાસને નીપજે, ધર્મ—ધુરધર ધીર,
એ ઈચ્છે છે સંઘ સૌ, નયણે આણી નીર. ૨૦.

આત્મતત્ત્વ ન્યાં ઓળખ્યું, ત્યાં શો વાદવિવાદ ?
અમરશાંતિ સ્વર્ગે લહો, એ મુજ અંતરનાદ. ૨૧.

રેવાશંકર વાલજી બધેકા.

નિવૃત્ત એન્યુન ઇન્સ્પેક્ટર ભાવનગર

પ્ર....વા....હ....ના....પ્ર....નો

હેમસારસ્વત સત્ર:—

કરાંચીખાતે મળેલ છેલ્લી ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદમાં શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યની, ગુજરાતના એક અગ્રગણ્ય ન્યૌતિર્ધર અને સાહિત્યકાર તરીકે કદર કરવાનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો હતો, એટલે એ સાહિત્યકારના સ્મરણો પરિષદની સાથે જોડાએલ રહે એવાં પગલા ભરવા પાટણમાં “હેમસારસ્વત સત્ર ” યોજવાનું નક્કી કરવામાં આવેલ છે.

સાહિત્ય પરિષદના મંત્રીઓએ આ ઠરાવને લક્ષમાં લઈ તાજેતરમાં એક નિવેદન પ્રગટ કરી જાહેર કર્યું છે કે પરિષદના ઉપરોક્ત ઠરાવને અનુલક્ષીને આગામી રીસેમ્બર માસમાં નાતાલના તહેવારોમાં પાટણ ખાતે હેમસારસ્વત સત્ર ઉજવવામાં આવશે. વધુમાં શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યનું અને એમના યુગનું યોગ્ય સાહિત્ય ગુજરાતીમાં પ્રગટ કરવાનો નિર્ણય કર્યો છે. એટલે સારાએ પ્રસંગને સાહિત્યની દૃષ્ટિએ મહત્વનો ગણવામાં આવશે, અને ઉત્સાહભરે તેનો ઉત્સવ ઉજવવામાં આવશે.

શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યનું રાજકીય, ધાર્મિક તેમ જ સાહિત્યના ક્ષેત્રમાં ગુજરાતના એક પ્રભાવિક પુરુષ તરીકેનું સ્થાન અજોડ છે. તેઓશ્રીના છૂટા-છવાયા જીવનપ્રસંગો, જુદા જુદા પુસ્તકોદ્ધારા બહાર આવ્યા છે. તેઓશ્રીનું વ્યાકરણ આદિ ગ્રંથો તો માત્ર જૈન જ નહિ પરંતુ વ્યાપક જગતની અમૂલ્ય કૃતિ તરીકે સન્માન પામ્યા છે. કોઈ પણ ગુજરાતી, સાહિત્યપ્રેમી આ મહાત્માની સેવાથી બાગ્યે જ અન્નણુ હશે.

જૈન સમાજે તેઓશ્રીને ભક્તિભાવે જોટલા ઓળખ્યા છે એટલા એક સાહિત્યકાર તરીકે

ઓળખ્યા નથી. તેમની કૃતિઓ પ્રગટ કરવામાં જરૂર આપણે જાગૃત થયા છીએ, એમ છતાં હજી એ પ્રદેશનો ઘણો ભાગ અણખેડાએલ અને અપૂર્ણ પણ છે. ગુજરાતના એક ન્યૌતિર્ધર-આલ સાહિત્યકાર તરીકે આજે સમસ્ત ગુજરાત, ગુજરાતના પાટનગર પાટણમાં, એમનો સત્કાર કરવાને તૈયાર થાય છે ત્યારે એ મહાત્માને વિશાળ જગતને ઓળખાવી શકાય એવા રૂપમાં તેઓશ્રીનું કોઈ વિશિષ્ટ જીવનચરિત્ર આપણે બહાર પાડી શક્યા નથી. એ મહાત્માના જીવનયુગની સંકલનાને વિકૃત સ્વરૂપમાં ઓળખાતી જોઈ આપણે તેની સામે લડત લડ્યા છીએ, પરંતુ એ વિકૃત-આલે ખકાને સક્રિય જવાબ આપતું એક સચ્ચોટ કાર્ય-હજીએ બાકી જ હોય તેમ—તેઓશ્રીની સાહિત્યસેવા, અને એ ચમકતી જીવન-રેખાને વિશિષ્ટ શૈલીએ પ્રગટ કરવાનું હજી અધૂરું રહે છે. ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ તરફથી ઉજવાતો આ હેમસારસ્વત સત્ર આ કાર્ય પૂર્ણ કરવાની આપણને પ્રેરણા કરે છે.

ગુજરાત જ્યારે એ ન્યૌતિર્ધરને ઓળખવા તત્પર થયું છે ત્યારે વધુ નહિ તો એ ઉત્સવના આરંભ પૂર્વે એ મહાત્માની જીવનરેખાને અને તેટલો સુંદર પ્રચાર કરવો ઘટે. એમના જીવનની દરેક દૃષ્ટિએ-ખાસ કરીને સાહિત્યની દૃષ્ટિએ-વિશિષ્ટતા સમજાવતી નિષ્પંધિકા પ્રગટ કરવી ઘટે, તેઓશ્રીની પ્રગટ અને અપ્રગટ સાહિત્યકૃતિઓનો જાહેર જગતને પરિચય કરાવવો ઘટે.

જરા આજે કદમ:—

ઉત્સવને રસમય બનાવવા પૂરતું આટલું પ્રાથમિક કાર્ય કરવા બાદ, હજી એ દિશામાં આપણે ઘણું કરવાનું રહે છે.

પાટણમાં આ સત્ર ઊજવવાની જે યોજના કરવામાં આવી છે એ એક ઉત્સવ તરીકે આવકાર-દાયક ઠીક છે. શુન્દરાતના ધણાં આગેવાન સાક્ષરો આ પ્રસંગે પાટણની ભૂમિને સ્પર્શ કરશે, એ વિભૂતિના કેન્દ્ર સ્થાનેનું ઐતિહાસિક અવલોકન કરશે, ત્યાંના પ્રાચીન સાહિત્યના દર્શનનો લાભ લેશે; પરંતુ એક જૈન જ્યોતિર્ધરની સર્વદેશીય સેવાનો આમ વ્યાપક ઉત્સવ ઉજવીને તેનો સર્વદેશીય સત્કાર થાય છે ત્યારે એ મહોત્સવને સત્કારવામાં આપણે કેટલી રસવૃત્તિ દાખવી શકીશું એ એક પ્રશ્ન છે. એ મહાન વિભૂતિના અજન્મ વ્યક્તિત્વનો આપણે કેટલો પરિચય કરાવી શકીશું એ પણ એટલું જ વિચારણીય છે.

આપણો સાહિત્ય પ્રેમ વધતો આવે છે, જ્ઞાનપિપાસાની ભૂખ પણ કંઈક ઉધડતી આવતી હોય એમ લાગે છે, આજે જૈન સાહિત્યકારો કે જૈન વિદ્વાન મુનિમહારાજોનો પણ છેક અભાવ નથી; પરંતુ વિશાળ દૃષ્ટિએ એ રસવૃત્તિને પોષનારાઓની આપણામાં હજુ ખામી છે. આપણી સાહિત્યસેવાનો પ્રવાહ જાણે કે જૈન જાતિના એકના એક જ ક્ષેત્રમાં વહેવાને માટે નિર્માણ થયો હોય તેમ, આપણી સાહિત્યકૃતિઓ, સંશોધનો અને સેવાઓમાં સંકોચ જણાતો હોય એમ શું નથી લાગતું? આપણા ઉત્સવો પણ એવી જ કોઈ ભૂમિકા શોધાવી રહ્યા હોય એમ નથી જણાતું? અને એ દરેક સેવાના ઊંડાણમાં ભક્તિભાવના ઉજળતા ઝરાઓ વચ્ચે, ઉત્સવના માર્મિક પ્રદેશને, તેના આત્માને ઓળખવા તરફ ફુલ્લક્ષ રહેતું હોય એમ શું નથી લાગતું?

જરા વ્યાપક અભ્યાસશૈલી, જરા વિશાળ સાહિત્યપ્રિયતા અને જરા વધારે ઊંડાણ સમજવાની શૈલી આપણી સાહિત્યસેવાને ઓર દિપાવી

શકે-આપણા ઉત્સવોને અનોખો જ રંગ આપી શકે.

પાટનગરના આ ઉત્સવ પ્રસંગે જૈન સાક્ષરો અને સાથેસાથ વિદ્વાન જૈન મુનિમહારાજો વધુ નહિ તો માત્ર એટલું જ કરે કે—

શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યના જીવનસંદેશ સમજાવતા, તેમનો સાહિત્યયુગ, રાજકારણ અને ધર્મ વિષે સુંદર પ્રકાશ પાડતા નિબંધો, વિદ્વાન જૈન મુનિમહારાજો તથા જૈન સાક્ષરો તૈયાર કરે અને આ ઉત્સવ સમયે તે રજૂ કરે.

આ દિશામાં અને તેટલો સુંદર સર્વદેશીય અભ્યાસ કરી, સંમેલન સમયે હાજર રહે, ઉત્સવ સમયની ચર્ચાઓમાં રસપૂર્વક ભાગ લે, વિદ્વાન મુનિમહારાજો પણ, માત્ર નિબંધો લખીને ન બેસી રહેતા, આ પ્રસંગે હાજરી આપવાનું અને દરેક કાર્યક્રમમાં શક્ય સહકાર આપવાનું ન ભૂલે.

હેમચંદ્રાચાર્યનું પોતાનું પ્રાચીન સાહિત્ય, તેના મૂળ સ્વરૂપમાં ઉપલબ્ધ હોય તે, સંશોધનપૂર્વક પ્રગટ થયું હોય તે, સઘળો સંપ્રદાય એક નાના પ્રદર્શનના રૂપમાં આ પ્રસંગે ગોઠવવામાં આવે અને તેઓશ્રીની પ્રત્યેક સાહિત્યકૃતિઓનો આછો પરિચય આપતી એક ટૂંકટ પ્રદર્શનના પ્રેક્ષકોને ગાઢડના રૂપમાં આપવામાં આવે તો આ પ્રસંગ માટે તે આવકારદાયક થઈ પડશે એમાં શક નથી.

સાહિત્ય પરિષદે પણ આ પ્રસંગે ઉત્સવના દ્વાળાને અંગેની કમિટિમાં જેમ કેટલાક જૈનો ગૃહસ્થોને નીમ્યા છે તેમ ઉત્સવના સાહિત્ય પ્રદેશમાં, જૈન સાહિત્યરસિકો અને વિદ્વાન મુનિમહારાજોનો નોતરવાનું ન ભૂલે. એ રીતે નોતરાતો સત્કાર જૈન જગત અવશ્ય સફળ બનાવશે.

બીહારનો ધારો:-

બીહાર સરકાર રીલીજીયસ એન્ડાવમેન્ટ બીલ (૧૯૩૮) પસાર કરવા માગે છે, એવા સમાચાર બહાર આવતા જૈન સમાજમાં એ સામે અણુગમાની લાગણી ઉત્પન્ન થવા પામી છે.

પહેલાં તો આ ઠરાવ, નજીકના જ ભવિષ્યમાં ગુપચૂપ રીતે પસાર થવાનો છે, એવી ગેરસમજ કંઈક અંશે જન્મી હતી. પાછળથી છેલ્લા સમાચાર બહાર આવ્યા છે તે નક્કર હોય તો આગામી સપ્ટેમ્બર માસની આખર લગભગમાં આ ખરડો બીહારની ધારાસભામાં ચર્ચા માટે રજૂ થનાર છે, એમ કહેવાય છે.

ઠરાવનો ચોક્કસ ખરડો હજી મૂળ સ્વરૂપમાં બહાર આવ્યો નથી, એટલે એની સામેનો વિરોધ પણ એટલો જ અચોક્કસ શબ્દોમાં થઈ રહ્યો છે. કલકત્તાની જૈન ધર્મ પ્રચારક સભા, તથા ત્યાંના સંઘની આગેવાન જૈન ગૃહસ્થની કમીટીએ આ ઠરાવને અંગે બિહાપોહ શરૂ કર્યો છે અને ઠરાવનું કાચું સ્વરૂપ જે શબ્દોમાં બહાર મૂક્યું છે તે પરથી ખરડાની કેટલીક વસ્તુ જરૂર જૈન-ધાર્મિક મિલકત ઉપર ગેરવ્યાજબી દબલ નોંધાવે તેવી છે.

(૧) પાંચ હજારથી વધારે આમદાની ધરાવનાર મંદિરો સુધીરીયર મંદિર તરીકે ગણાશે, અને એ સર્વ મંદિરોનો વહીવટ, આ ઠરાવ અનુસાર નિયુક્ત કરવામાં આવનાર સેન્ટ્રલ બોર્ડ કરશે.

બીહારમાં આવેલ પાવાપુરી આદિ અનેક તીર્થોની આમદાની પાંચ હજારથી વધારે છે. આ ઠરાવના આધારે એ દરેક તીર્થોનો વહીવટ સેન્ટ્રલ બોર્ડને આધીન બને, પણ આટલાથી એ ઠરાવ અટકતો નથી. બીજા વધુ બાધક તત્ત્વો પણ તેમાં રહ્યા હોવાનું કહેવાય છે. તે આ રહ્યા-

(૨) સેન્ટ્રલ બોર્ડ જે નિયુક્ત કરવામાં આવનાર છે તેમાં નવ મેમ્બરોની ચુંટણી થશે

જે ચુંટણીનો નિયમ આ પ્રમાણે કહેવાય છે.

૨ સભ્ય લેજિસ્લેટીવ એસેમ્બલીમાંથી

૨ „ બ્લાકાના ડીસ્ટ્રીક્ટ બોર્ડમાંથી.

૧ „ લેજિસ્લેટીવ કાઉન્સિલમાંથી.

૧ „ બ્લાકાની મ્યુનીસિપાલિટીમાંથી.

૩ „ બીહાર પ્રાન્તીય હિન્દુ મહાસભામાંથી.

૧ „ સંસ્કૃત એસોસિએશનમાંથી.

૧ „ મઠ અગર મંદિર સમાજમાંથી.

૪ „ સરકાર તરફથી ખાસ સત્તાની રૂએ.

એટલે કે ૧૫ સભ્યોના સેન્ટ્રલ બોર્ડમાં જૈનોને

ખાસ સ્થાન આપવામાં આવેલ નથી. કદાચ એકાદ સભ્યને સ્થાન આપવામાં આવે તો પંદર સભ્યોની બહુમતિ વગરે એ એક સભ્યનો અવાજ સમાન્યતઃ ગુંગળાવાનો બચ રહે છે.

આ ઉપરાંત મંદિરની આમદાની પર હોદ્દા ટકાનો ટેક્સ, અને સેન્ટ્રલ બોર્ડ આ સરકારને, મંદિરને અંગે કંઈ ફરિયાદ કે અરજ કરવાની હોય તો તેના પર રૂ. ૨ થી રૂ. ૨૦૦ સુધીનો સ્ટેમ્પ લગાડવો, વગેરે કેટલીક કલમો પણ એટલી જ અકારી છે.

ઠરાવનો આશય ધાર્મિક મિલકતોની ગેરવ્યવસ્થા થતી અટકાવવાનો હોય તો તેમાં ધર્મ-સ્થાનો પર મૂકવામાં આવતો અંકુશ વધારે પડતો ગણાય. વસ્તુતઃ ધાર્મિક મિલકતો ખોટી રીતે વેડફાતી અટકે, તેમ જ તેની અંધાધુંધી ન ચાલે, એટલી સલામતીનો વિચાર કરી, ઠરાવને વાસ્તવિક રૂપમાં ફેરવવો ઘટે. જે આટલો વિચાર ઠરાવ ઘડતી વખતે કરવામાં આવ્યો હોત તો વિરોધનું જે આદાલન જે આજે જન્મી રહ્યું છે તે જન્મવા ન પામત.

ઠરાવના વિરોધરૂપે કલકત્તાના આગેવાન જૈનો, જૈન ધર્મ પ્રચારક સભા અને શ્રીમતી શ્વે, કોન્ફે-રન્સે લડત ઉપાડી લીધી હોવાથી સત્તાવાર રિપોર્ટ રજૂ ન થાય ત્યાંસુધી વિશેષ બોલવાનું રહેતું નથી.

કાવ્યનુશાસન : વોલ્યુમ પહેલું અને બીજું

કર્તા શ્રીમાન હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજ : પ્રકાશક શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય : સંપાદક શ્રીયુત રત્નિકલાલ છોટાલાલ પારેખ : કિંમત છ રૂપિયા. મળવાનું સ્થળ પ્રકાશક, મુંબઈ, ગોવાલીયા ટેંક રોડ.

કાવ્યમીમાંસાનો આ ગ્રંથ જેમાં કે આઠ અધ્યાય, ૨૦૮ સૂત્રો અને તેના ઉપર કર્તા આચાર્ય મહારાજે અલંકાર ચૂડામણિ વૃત્તિ અને સાથે તે વૃત્તિ ઉપર અનાવેલ વિવેક નામનું વિવરણ પણ આપેલું છે. ગ્રંથની વિશેષ ઉપયોગિતા કરવામાં વિદ્યાર્થીઓને શિક્ષણમાં પણ સરલતા કરી આપવામાં કર્તા આચાર્ય મહારાજે પોતાની સંપૂર્ણ વિદ્વત્તા વાપરી છે. આ ગ્રંથે અન્ય દર્શનોના વિદ્વાનોમાં પોતાની અસાધારણ પ્રતિભા પાડી છે. અગાઉ આ ગ્રંથ નિર્ણયસાગર ગ્રંથ પ્રકટ કરેલો પરંતુ અત્યારની પદ્ધતિએ અને સરલ રીતે તેનાથી વિશેષ શુદ્ધતા તેમજ ટિપ્પણો, પાઠાંતરો, પરિશિષ્ટો સહિત સફળ પ્રકાશન થયેલ છે. સાથે સંપાદક મહારાજ જેવા વિદ્વાન પુરુષને સોંપવાથી જ તે પ્રશંસાપાત્ર ગ્રંથ બનેલ છે. આ ગ્રંથને આવી રીતે તૈયાર કરવામાં બીજા ૬૯ ગ્રંથોનો આધાર લીધેલ છે. છતાં સંપાદક રસિકલાલ ભાઈએ જે જે ગ્રંથોનો ઉપયોગ કર્યો તે બધાનો અકારાદિક્રમ સાથેનો સંગ્રહ અને પારિભાષિક શબ્દો વગેરેનો ઉલ્લેખ તાડપત્રની પ્રતના ટિપ્પણોની નોંધ વગેરે આપો સંપાદન કાર્ય યોગ્ય રીતે કરેલ છે. બીજા ભાગમાં ઇંગ્રેજ ગુજરાતીનો શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય સુધીનો ઐતિહાસિક ભાગ સંપાદક ભાઈએ આપેલો છે તે પણ યોગ્ય સ્થાને જ છે.

અલંકાર શાસ્ત્રના અભ્યાસી પ્રૌદ્ગંધસર આથવલે સાહેબે બીજા અલંકારના ગ્રંથનું પૃથક્કરણ કરી આ ગ્રંથની ટીકા વિવરણને વધારે સ્પષ્ટ કરવા ટિપ્પણો આપેલા છે તેમ જ ગ્રંથની શરૂઆતમાં બનારસ હિંદુ સેન્ટ્રલ કોલેજના આચાર્ય શ્રી આનંદશંકર બાપુભાઈ ધ્રુવે બે બોલ લખી આ ગ્રંથની ગૌરવતામાં વૃદ્ધિ કરી છે. કિંમત યોગ્ય છે. આવા પ્રકાશનોની જરૂર છે એમ અમે માનીએ છીએ.

પ્રવર્તક શ્રી ગીર્વાણવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ

પ્રવર્તકજી શ્રી ગીર્વાણવિજયજી મહારાજનો ૩૯ વર્ષની ભરયુવાનવયે ક્ષયની જીવલેણ બિમારીથી ગયા અશાઃ વદિ ૧૦ના રોજ સમાધિપૂર્વક આ શહેરમાં પંચત્વ પામ્યાં છે. પ્રવર્તકજી મહારાજનો દીક્ષાપર્યાય એકવીશ વર્ષનો હતો. બાળશ્રદ્ધચારી હતા. સંયમના ખપી, સરલ હૃદયી, ક્રિયાપાત્ર, શાંત સ્વભાવી હતા.

પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્ય હતા. દિવસાનુદિવસ સંજન-મના ઉત્કૃષ્ટ રંગ ચડાવવા તથા જ્ઞાનાભ્યાસમાં આગળ વધવા માટે પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજનો સતત પ્રયત્ન હતો. આવા વિદ્વાન, બાળશ્રદ્ધચારી, સંયમથી ખરેખર રંગાયેલા મુનિરત્નથી જૈન સમાજને ખરેખરી ખોટ પડી છે. ભાવનગર શ્રી સંઘે માંદગીમાં સારવાર, સાથેના મુનિમહારાજનો વૈયાવચ્ચ અને શ્રી સંઘે અંતિમનિર્વાણ મહોત્સવ ભક્તિપૂર્વક કર્યો હતો. આવા એક મુનિપુંગવ સંયમધારી મુનિરાજના સ્વર્ગવાસથી અમે સંપૂર્ણ દિલગીર થયા છીએ અને પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે આ પૂજ્ય મુનિરત્નના આત્માને અખંડ-અનન્ત શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ.

શ્રી મહાવીર જીવનચરિત્ર

(શ્રી ગુણચંદ્ર ગણિકૃત)

બાર હજાર શ્લોકપ્રમાણુ મૂળ પાકૃત ભાષામાં વિસ્તારપૂર્વક, સુંદર શૈલીમાં અગમો અને પૂર્વાચાર્યોરચિત અનેક ગ્રંથોમાંથી દોહન કરી શ્રી ગુણચંદ્ર ગણિએ સં. ૧૧૩૬ ની સાલમાં રચેલો આ ગ્રંથ, તેનું સરળ અને સુંદર ગુજરાતી ભાષાંતર કરી શ્રી મહાવીર જીવનના અમુક પ્રસંગોના ચિત્રાયુક્ત સુંદર અક્ષરોમાં પાકા કપડાના સુશોભિત આઈન્ડીંગથી તૈયાર કરી પ્રકટ કરવામાં આવ્યો છે.

અત્યાર સુધીમાં પ્રકટ થયેલ શ્રી મહાવીર ચરિત્રો કરતાં વધારે વિસ્તારવાળો, જીવનના અનેક નહિ પ્રકટ થયેલ જાણવા જેવાં પ્રસંગો, પ્રભુના પાંચે કલ્યાણુદા પ્રભુના સત્તાવીશ ભવોના વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન અને છેવટે પ્રભુએ રચેલે રચેલે આપેલ વિવિધ વિષયો ઉપર બોધદાયક દેશનાંબોનો સમાવેશ આ ગ્રંથમાં કરવામાં આવેલ છે.

શ્રી મહાવીર પ્રભુના શાસનમાં આપણો જૈન સમાજ અત્યારે તેજોશ્રીના ઉપકાર નીચે છે. તેથી આ પ્રભુનાં જીવનચરિત્રનું મનનપૂર્વક વાંચન, પઠનપાઠન, અભ્યાસ કરવો જ જોઈએ. વધારે લખવા કરતાં અનુભવ કરવા જેવું છે. સુમારે છસેંહ પાનાનો આ ગ્રંથ મોટો ખર્ચ કરી પ્રકટ કરવામાં આવેલો છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

લખો:-શ્રી જૈન આત્માનંદ સહા-ભાવનગર.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને ભેટનું પુસ્તક

“ મહાભેદવાહન જૈન રાજ ખારવેલ ” નામનો પ્રાચીન ઐતિહાસિક ગ્રંથ સુપ્રસિદ્ધ લેખક રા. સુશીલના હાથે તૈયાર થાય છે, છપાય છે. તૈયાર થયા પછી ચાલતા ધોરણ મુજબ બે વર્ષના લવાજમનું વી. પી. કરી અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને ભેટ મોકલવામાં આવશે જે સ્વીકારી લેતા અમારી નમ્ર સુચના છે.

અમારા માનવંતા પેટ્રન સાહેબો અને લાઈફ મેમ્બરોને ભેટ.

નીચેના ત્રણ ગ્રંથો તૈયાર થાય છે. તૈયાર થયે ચાલતા ધોરણ પ્રમાણે મોકલવામાં આવશે.

૧ શ્રી મહાવીર જીવનચરિત્ર (સચિત્ર) છસેંહ પાનાનો દલદાર ગ્રંથ રૂ. ૩-૦-૦

૨ શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ-પૂજ્ય પ્રવર્તકજી શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજનાં ભક્તિરસભર્યાં વિવિધ સ્તવનો (જેમાં મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા ઉત્તમ ભોજકની કૃતિઓનો સમાવેશ થાય છે. વેચાણ માટે સીત્રકે નથી)

૩. “ મહાભેદવાહન જૈન રાજ ખારવેલ ” પ્રાચીન ઐતિહાસિક જાણવા જેવી હકીકતપૂર્વક ગ્રંથ.

જલદી મંગાવો

ઘણી થોડી નકલો છે.

જલદી મંગાવો.

શ્રી ત્રિ પ છિ રા લા કા પુ ર પ ચ રિ ત્ર પ્ર થ મ પ વ્.

પ્રતાકારે તથા બુકાકારે સુંદર ટાઈપ, બિંચા કાગળ, સુશોભિત આઈન્ડીંગથી તૈયાર છે. થોડી નકલો બાકી છે. કિંમત મુદ્દલથી ઓછી રૂ. ૧-૮-૦ પો. જુદું.

બીજા પર્વથી છપાય છે.

Reg. No. B. 431.

એમ તો શ્રીપાલરાજના રાસની ઘણી આવૃત્તિઓ આજ સુધીમાં જુદા જુદા પ્રકાશકોએ બહાર પાડી છે, એ છતાં, અમારા તરફથી બહાર પડેલ રાસને શા માટે શ્રેષ્ઠ સ્થાન મળ્યું તે તમો જાણો છો ?

આ રાસમાં નવપદજી મહારાજનું ચંત્ર ખૂબ શોધ કરીને રજૂ કરવામાં આવ્યું છે.

આ રાસમાં વાંચકોની સરળતા માટે, તેમ જ આકર્ષણ માટે ખાસ નવા ચિત્રો તૈયાર કરાવી મૂકવામાં આવેલ છે.

તેમ જ

નવપદજી મહારાજની પૂજા, દોહા, નવપદજીની ઓળીની સંપૂર્ણ વિધિ, ઉપયોગી સંગ્રહ પણ આમાં રજૂ કરવામાં આવ્યો છે, એટલે નવપદજી મહારાજની ઓળીના આરાધન સમયે, આ એક જ રાસ દરેક જાતની સગવડ પૂરી પાડે છે.

શુદ્ધ અને સારો રાસ વસાવવાની ઈચ્છાવાળા દરેક કુટુંબોમાં અમારા રાસને સ્થાન મળેલ છે. તમોએ જો આજ સુધીમાં આ રાસ ન વસાવ્યો હોય તો આજે જ મંગાવો. ખીજા રાસાઓ કરતા આ રાસમાં ઘણી મહત્તા છે, અને એટલે જ તે આકર્ષક છે. મૃદ્ય પણ તેના પ્રમાણમાં નામનું જ છે.

પાકું રેશમી પુકું રૂ. ૨૫ :: પાકું ચાલુ પુકું રૂ. ૨)

લખો:—જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેડ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.